Milliyet
ÇOCUK
17 Şubat 1986 • Sayı: 7 • 120 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eki İle

KORKUSUZ SÜRÜCÜ

Signal
ÇOCUK TİYATROSU

GICIR ALİ'NİN SERÜVENLERİ

(Müzikli Güldürü - 2 Bölüm)

11 OCAK - 2 MART / HER CUMARTESİ - PAZAR, SAAT 11.00

Ali Poyrazoğlu Tiyatrosunda (Eski Devekuşu Tiyatrosu - Sıraselviler/Taksim)

TURNE PROGRAMIMIZ

14-15-16-17.Ocak. saat 10.00 ve 14.00 de
EDİRNE HALK EĞİTİM MERKEZİ

21-22-23-24 Ocak - saat 10.00 ve 14.00 de
TEKİRDAĞ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

28-29-30-31 Ocak. saat 10.00 ve 14.00 de
KIRKLARELİ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

4-5 Şubat saat 10.00 ve 14.00 de
ÇORLU - HALK EĞİTİM MERKEZİ

6-7 Şubat saat 10.00 ve 14.00 de
LÜLEBURGAZ - HALK EĞİTİM MERKEZİ

11-12-13-14 Şubat saat 10.00 ve 14.00 de
İZMİT - HALK EĞİTİM MERKEZİ

18-19-20-21 Şubat saat 9.00 ve 11.00 de
ADAPAZARI YILDIZ SİNEMASI

25-26-27-28 Şubat saat 9.00 ve 11.00 de
BURSA - TAYYARE SİNEMASI

BİLETLERİ ÜCRETSİZ OLARAK, HER ŞEHİRDE OYUNUN SAHNELENDİĞİ TİYATRO GİŞESİNDEN ALABİLİRSİNİZ.

GM 1863

Milliyet
ÇOCUK
17 Şubat 1986 • Sayı: 7 • Yıl: 15

İÇİNDEKİLER

- Bizden Size 3
- GARİP AMA GERÇEK 4
- KORKUSUZ SÜRÜCÜ 8
  "Geri Dön"
- ÖYKÜ 12
  Abbas Cılga
  "Bahar Mutluluğu"
- RED KİT 15
  "Mississipi Kumarbazı"
- GERÇEK BİR SERÜVEN 19
  "Şansın Böylesi"
- Şimdi Okullu Olduk 21
  Nuri Kurtcebe
- OYUN 22
  "Dört Ayak Daması"
- ORMANLAR KRALI ROBİN 24
- Armağan Yağmuru 25
- SİNEMA • TV • MAGAZİN 26
  "Kutuplara Doğru"
- BEŞLER ÇETESİ 28
  "Demir Baron'un Şatosu"
- BİLMECE • BULMACA 32
- DÜNYA KUPASI 33
- BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ? 35
- CİMCİME 36
- Bilime Açılan Pencere: OMNİ 38
- OKURDAN OKURA 40
- GELECEK ZAMAN İÇİNDE 42
  Yavuzer Çetinkaya
  "KAĞADİS'İN DERDİ NE?"

"ARMAĞAN Yağmuru" çekilişlerimiz için yolladığınız ilk kuponların değerlendirilmesi sürüyor sevgili okurlarımız. Çok yakında, ilk çekilişimizde armağan kazanan okurlarımızın adlarını dergide yayımlayacağız. Bu arada bazı okurlarımızın yaptığı bir yanlışlığı da vurgulayalım:

Hangi çekilişe katılmak istiyorsanız, o çekilişe ait kuponları bir zarfa koymanız gerekiyor. Başka bir deyişle, değerlendirmeyi çabuklaştırmak için bize her çekilişe ayrı zarf yollamanız gerekiyor.

*1985 yılının son dergisinde yayımladığımız **"Bilgi yarışması 85"**in de değerlendirmesi sürüyor. Kuponları değerlendirmekle görevli arkadaşlarımız yarışmanın sonuçlarını bir an önce sizlere ulaştırabilmek için çalışıyor. Çok yakında, bu yarışmamızdan ciltli kitap kazanan okurlarımızın adlarını bu sayfada açıklayacak, armağanları adreslerine postalayacağız.*

*TELEVİZYONDA pazar günleri öğleden sonra gösterime giren, **"Kutba Doğru"** dizisi sanırız hepinizin ilgisini çekiyordur. İç sayfalarımızda, Güney Kutbu'na doğru uzun yolda amansız bir yarışa tutuşan Norveçli kâşif **Roald Amundsen** ile İngiliz kâşif **Robert Scott**'un öykülerini okuyacak, televizyondan önce bu dizinin sonunu öğreneceksiniz.*

*BU sayımızın orta sayfalarında yine güzel bir oyun yayımlıyoruz sevgili okurlarımız. **"Dört Ayak Daması"** adlı bu ilginç oyunla hepinizin eğlenceli saatler geçireceğinize inanıyoruz.*

*Geçen sayımızda olduğu gibi, bu sayımızda da **Nuri Kurtcebe** arkadaşımızın tam sayfa bir karikatürü yer alıyor. Ayrıca bu hafta **"Bunları Biliyor musunuz?"** adlı yeni bir yazı dizisine de başladık.*

Esenlik dileklerimizle...

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN
•
Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU
•
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
Hikmet Altınkaynak, Nükhet İzet
Teknik Sekreterler:
İ.M. Karakaş, Aysel Uğur, Naci Özdağlı
Pikaj:
Vildan Baysal, Kâmil Coşkun

Teknik Müdür: **Yetkin Aldinç**
Teknik Danışman: **Mehmet Yalazı**

Milliyet Yayın A.Ş. Ayazağa Tesisleri'nde basılmıştır.

Adres: Milliyet ÇOCUK Dergisi Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu - İSTANBUL
Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları Yıllık: 6240 TL. Altı Aylık: 3120 TL.
Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi Cağaloğlu - İSTANBUL Türkiye'de Satış Fiyatı 1 '0 TL. Kıbrıs'ta Satış Fiyatı 150 TL.

Satış Müdürü **Niyazi YEŞİL** • İdare Müdürü **Ali Nazım ONARAN** • Reklam Sorumlusu **Melek EMRE**

BALİNALARIN ŞARKISI

Buzlar arasına sıkışan balina, ilginç bir yöntemle nasıl kurtarıldı?

UZUN bir süre, durum ümitsiz görünüyordu. Sayıları 3000'i aşan **"beluga"** balinası, Sovyet karasuları içinde buzların arasına sıkışıp kalmıştı. Takvimler, 1985'in Şubat ayını gösteriyordu. Bu tarihten iki ay kadar önce, Alaska'nın hemen uzağındaki Senyavin Boğazı'ndan geçip, kuzeye yönelmişlerdi.

Ama kısa bir süre sonra, üzerleri buzlarla örtülmüştü.

Birdenbire kapanan buzlar arasında, sadece nefes alabilmelerini sağlayan küçük delikler kalmıştı.

Balinalar, bu çemberden kurtulmak için dönüp durdular. Bazıları ise öldüler...

Balinaları kurtarmaya, Sovyet buzkıranı "Moskova" geldi. Sovyet kaynaklarından alınan haberlere göre, balinalar için bir kaçış yolu açtı buzkıran. Ama balinalar yerlerinden kıpırdamadılar bile. Gemideki bilim adamlarından birinin aklına balinaların müzikten hoşlandıkları geldi. Hemen güverteye hoparlörler yerleştirildi. Kaptan, balinalar için "Pop Müzik"çalmaya başladı. Amasonuç yine ümitsizdi.

Kaptanın aklına son anda **"klasik müzik"** çalmak geldi. Balinalar belki de bu tür müzikten hoşlanıyordur, diye düşünmüştü adamcağız. Haklı da çıktı. Klasik Batı Müziği'nden hoşlanan balinalar, gemiyi izleyerek açık denize yüzdüler..

GARİP AMA GERÇEK

Resimler:
Semih POROY
Sinan GÜRDAĞCIK

MORİNA BALIĞI

Kanada'nın Toronto kentinde yaşayan Karl Marin adlı bir kişi, on yedi aydan beri ağzına morina balığından başka bir şey koymuyor. Karl Marin, daha beş yıl süreyle morina balığı yiyeceğini söylüyormuş.

KÖSTEBEK ADAM

Polisin çağrısına uymakta korkuya kapılan adam 8 yıl nasıl saklandı?

1974 yılında, İngiliz polisi, altı çocuk babası Norman Green'e bir mektup gönderdi ve karakola çağırdı. Bir soygunla ilgili olarak ifadesine başvuracaklardı. Soygunla hiç ilişkisi olmamasına karşın, Norman Green, son derece büyük bir korkuya kapıldı ve kayıplara karıştı.

Aradan sekiz yıl geçti. Bay Green'in altı çocuğu büyümüş, ancak babalarını da unutmuşlardı. O sekiz yıllık süre içinde, komşularının yardımıyla da olsa Bayan Green, eşinin yokluğunu hissettirmeden çocuklarını yetiştirmeye çalışmıştı.

Ve bir gün, Norman Green, ansızın çocuklarının karşısına çıkıverdi. Hem de nereden?.. Oturma odasının döşemelerinin al-

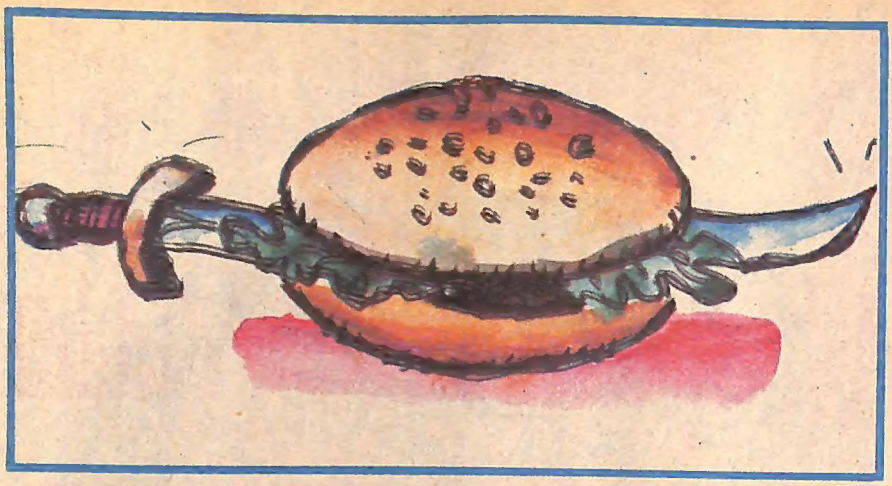

Baba Mesleği

Tıp öğrenimi görüp doktor olduktan sonra yıllar sonra baba mesleğine dönülür mü?

"KILIÇ Yutma" Alex Linton için baba mesleğiydi. Çocukluğunda doktor olmayı düşlüyordu, ama babasının mesleğini arkadaşlarına anlatırken, arkadaşlarının onu yalancılıkla suçlamaları, genç doktor adayının meslek değiştirmesine neden oldu. Yaşamını kılıç yutarak kazanmaya karar verdi.

İlk başta işler hayli güç yürüyordu. İlk denemesinde nefesi tıkanarak hastalandı. Ama çalışmalar ilerledikçe başarısı da artıyordu. Bir süre sonra arkadaşlarına küçük gösteriler yapabilecek duruma geldi. Birkaç yıl sonra ise en beğenilen numarası ise, kılıç sandviçiydi. 69 santim uzunluğundaki 4 kılıcı aynı anda yutabiliyordu Alex Linton...

tından, Zavallı adam haksız yere hapse girmek korkusundan kapıldığı panikle karısını da ikna ederek kendi evinin döşemelerinin altında tam sekiz yıl bir köstebek gibi yaşamıştı. Belki ağızlarından bir şey kaçırırlar diye çocuklarına hiçbir şey söylememişti Green çifti. Ama artık bıçak kemiğe dayanmış ve yer altında yaşamaktan sekiz yıl sonra da olsa bıkan Norman Green, polise teslim olmaya karar vermişti. Karısıyla vedalaştı, çocuklarını öptü ve karakola gitti. Polisler bu kireç yüzlü adamı ilgiyle dinlediler, sonra da gülerek kendisini uğurladılar. Zira olayın asıl suçlusu, Bay Green'in karakola çağrıldığının ertesi günü yakalanmıştı.

SÖZÜNÜN ERİ

Zaman kavramı kişiden kişiye değişir.

EKİM 1970'te, New York'un başarılı mimarlarından biri olan Alfred Zamm'ın evindeki su tesisatı bozuldu. Zamm, hemen telefon ederek iki sokak ötedeki su tesisatçısını tamir için çağırdı.

Ona yakın biri olan su tesisatçısı, mümkün olan en kısa zamanda işi tamamlayacağına söz verdi. Alfred Zamm bekledi, bekledi ve bekledi. Telefonlar, ricalar, bir işe yaramıyor, tesisatçı bir türlü gelmiyordu. Ama tesisatçının boş bir zaman bulur bulmaz geleceği sözü biraz olsun ümit veriyordu.

Sözünün eri bir adam olan su tesisatçısı, 31 Ağustos 1974'te, yani 3 yıl 10 ay ve 6 gün sonra gelerek işini tamamladı!

ASKER TESLİM OLMAZ

1972 yılında, insanoğlu Ay'a çoktan ayak basmış, Doğu ile Batı büyük ölçüde yakınlaşmış, dünya ulusları arasında yeni dostluklar yeni düşmanlıklar ortaya çıkmıştı. Ama Pasifik'teki Guam Adası'nın ıssız bir köşesinde ise, İkinci Dünya Savaşı, hâlâ sürüyordu.

Gelin bu garip, ama gerçek öyküyü, "The Times"in 26 Ocak 1972 günlü sayısından okuyalım:

"İkinci Dünya Savaşı sırasında üstlerinden aldığı 'asla teslim olunmacayak' emrine olan bağlılığı nedeniyle 28 yıldır ormanda saklanan bir Japon askeri, dün bir rastlantı sonucu iki avcı tarafından bulundu. Shoichi Yokoi'nin savaş sırasında çavuş olduğu ve bir ara birliğini yitirdiği anlaşıldı. Zavallı çavuş, o günden sonra ömrünü ormanda çok zor yaşam koşulları içinde sürekli saklanarak geçirmişti. Eskiyen giysilerini bambu yapraklarından yenilemiş, karnını ekmek ağacı ve çeşitli tropik meyvelerin yanı sıra, salyangoz, kurbağa ve yaban tavşanı yiyerek doyurmuştu. Savaşın bittiğinden haberi olmadığı gibi, televizyon denen bir aygıtın varlığından da habersizdi.

Yakalanışının ikinci günü, götürüldüğü bir konukevinin salonundaki irice kutuyu ilgiyle izlerken, önce kutunun yüzeyinde bazı resimler belirdiğini gördü. Bir süre sonra dehşet içinde kendisiyle karşılaştı. Evet, kendisi, o kutunun içinde yürüyor, konuşuyor, son iki gün içinde başından geçen şeyleri yeniden yaşıyordu. Bu düşmanın bir oyunu olmalıydı. Kahraman Yokoi, düşmana bu kozu veremezdi. Yerinden hızla fırladı, 'asker teslim olmaz' diye haykırarak kendini beşinci kattan aşağı fırlattı.

Türkiye'de 2 Florürlü diş macunu var mı?

Var! Fl

Floran 2R iki ayrı florürüyle dişleri hem hemen korur, hem sonra korur.

Hemen koruyan florürü diş minelerini sertleştirir.

Sonra koruyan florürü dişlerin çürümesini önler.

Ailenizin dişlerini Floran 2R ile koruyun. Hemen Koruyun! Sonra koruyun!

Türkiye'nin iki florürlü tek diş macunu

LORAN 2R

FLORURLU diş macunlarının, diş çürümelerini
nlemede, en gelişmiş formül oldukları,
ngiltere, Manchester Üniversitesi
iş Hastalıkları Hastanesi'nde yapılan üç yıllık
inik araştırma sonucu kanıtlanmıştır.
itish Dental Journal, Yıl: 1980, Sayı: 149,201

KORKUSUZ SÜRÜCÜ 2

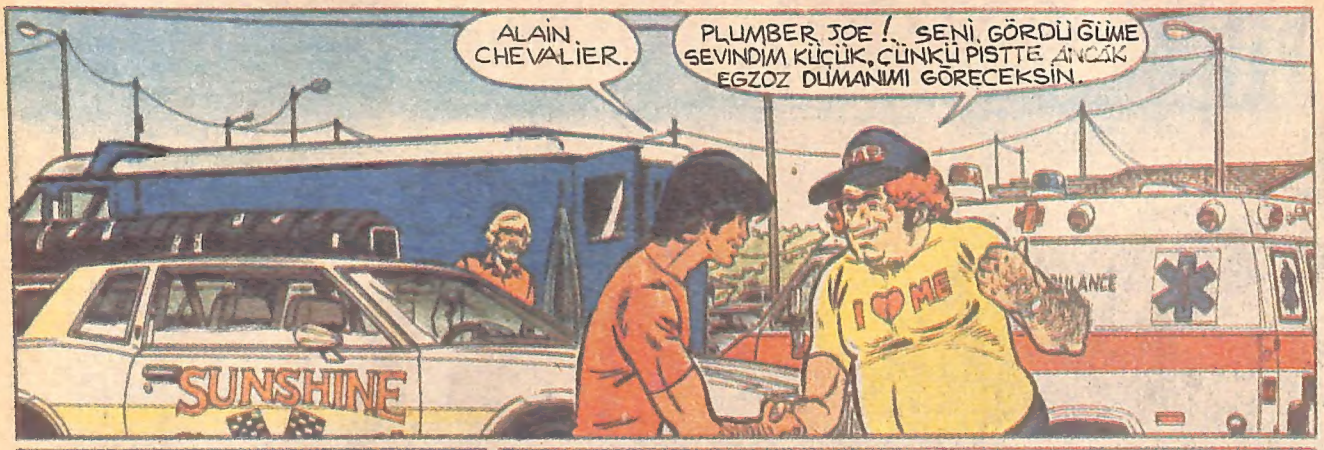

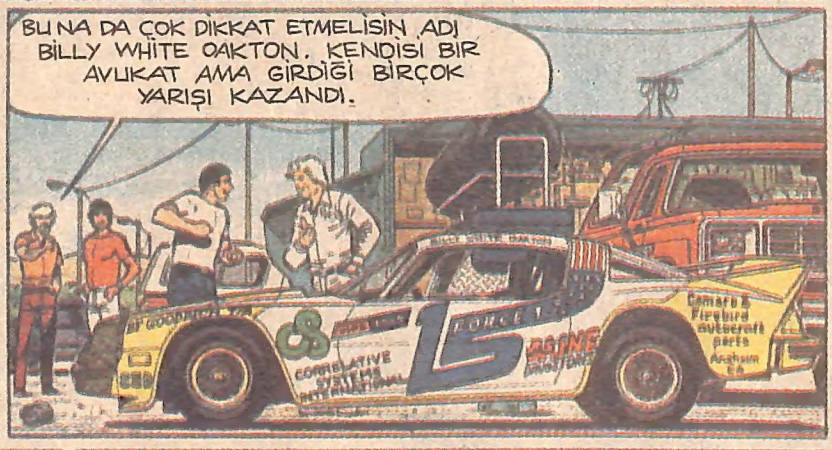

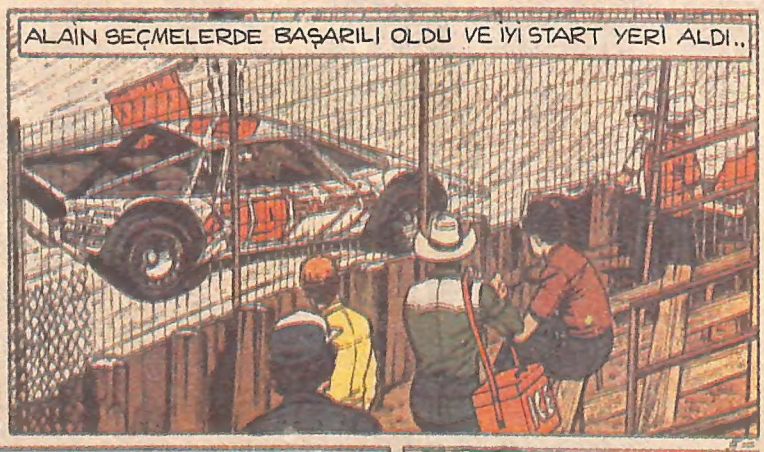

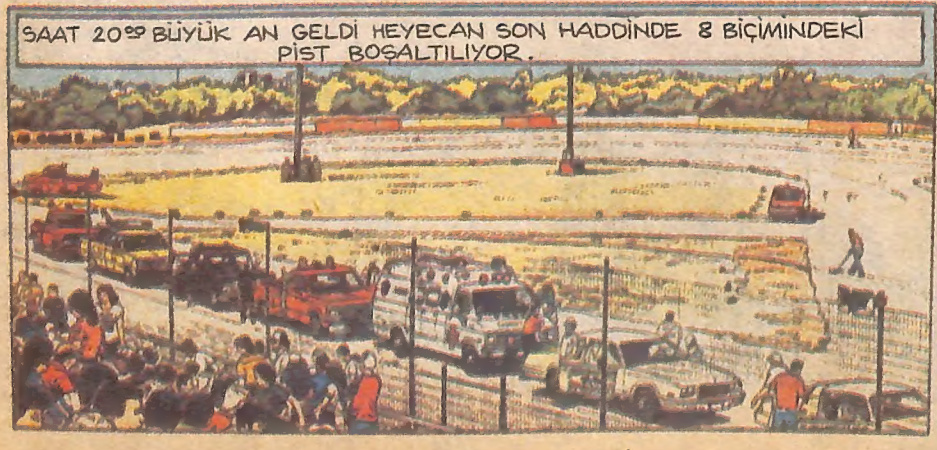

Yayın (copright): Chancerel Editions - Milliyet Çocuk (86)

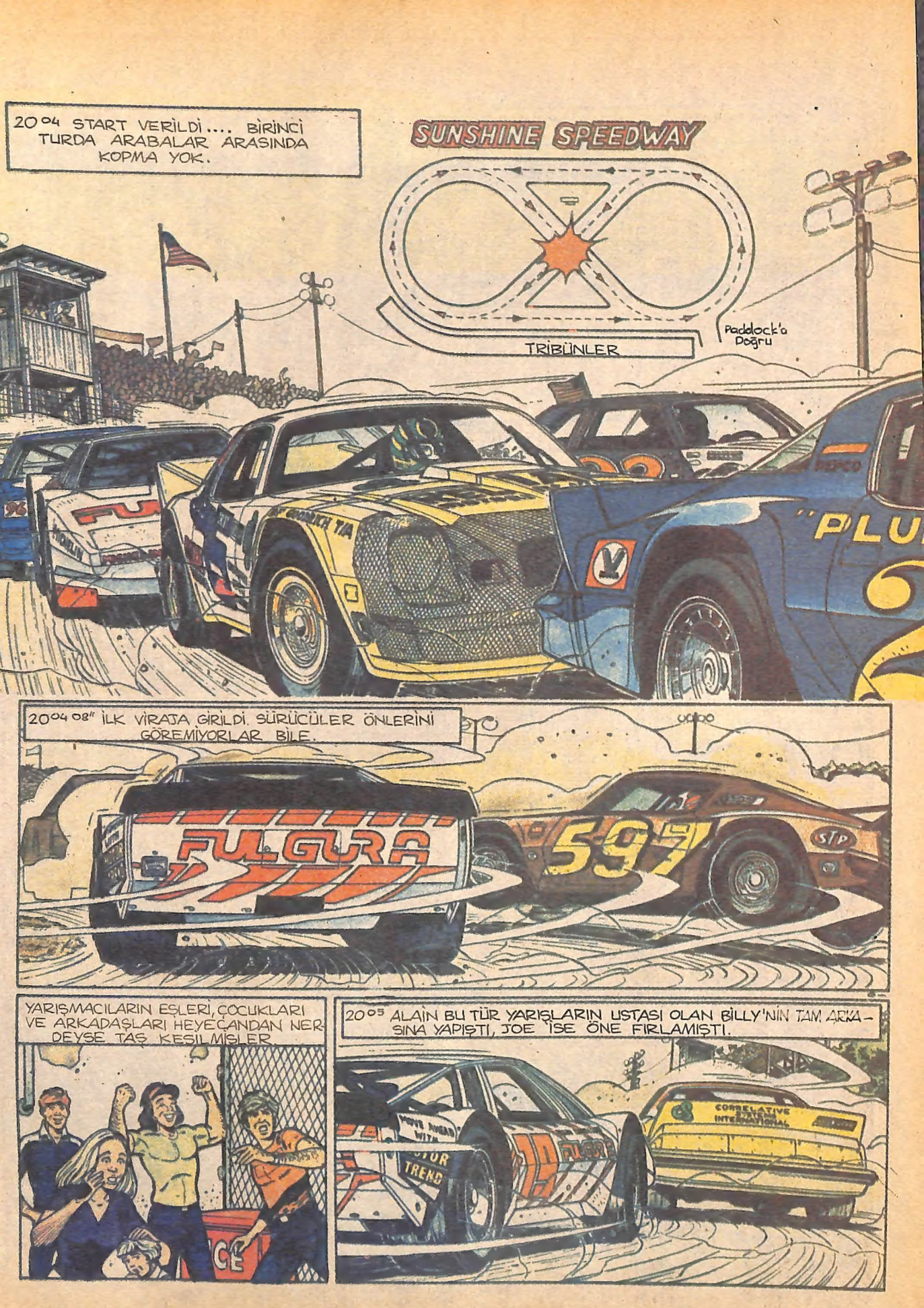
20⁰⁴ START VERİLDİ.... BİRİNCİ TURDA ARABALAR ARASINDA KOPMA YOK.
SUNSHINE SPEEDWAY
TRİBÜNLER
Paddock'a Doğru
20⁰⁴ 08" İLK VİRAJA GİRİLDİ. SÜRÜCÜLER ÖNLERİNİ GÖREMİYORLAR BİLE.
FULGURA
59
STP
YARIŞMACILARIN EŞLERİ, ÇOCUKLARI VE ARKADAŞLARI HEYECANDAN NER DEYSE TAŞ KESİLMİŞLER.
20⁰⁵ ALAİN BU TÜR YARIŞLARIN USTASI OLAN BİLLY'NİN TAM ARKASINA YAPIŞTI, JOE İSE ÖNE FIRLAMIŞTI.
CORRELATIVE INTERNATIONAL

20 06 İKİNCİ TUR BAŞLADI SEKİZ BİÇİMİNDEKİ PİSTİN KAVŞAK NOKTASI CADI KAZANINA DÖNDÜ.

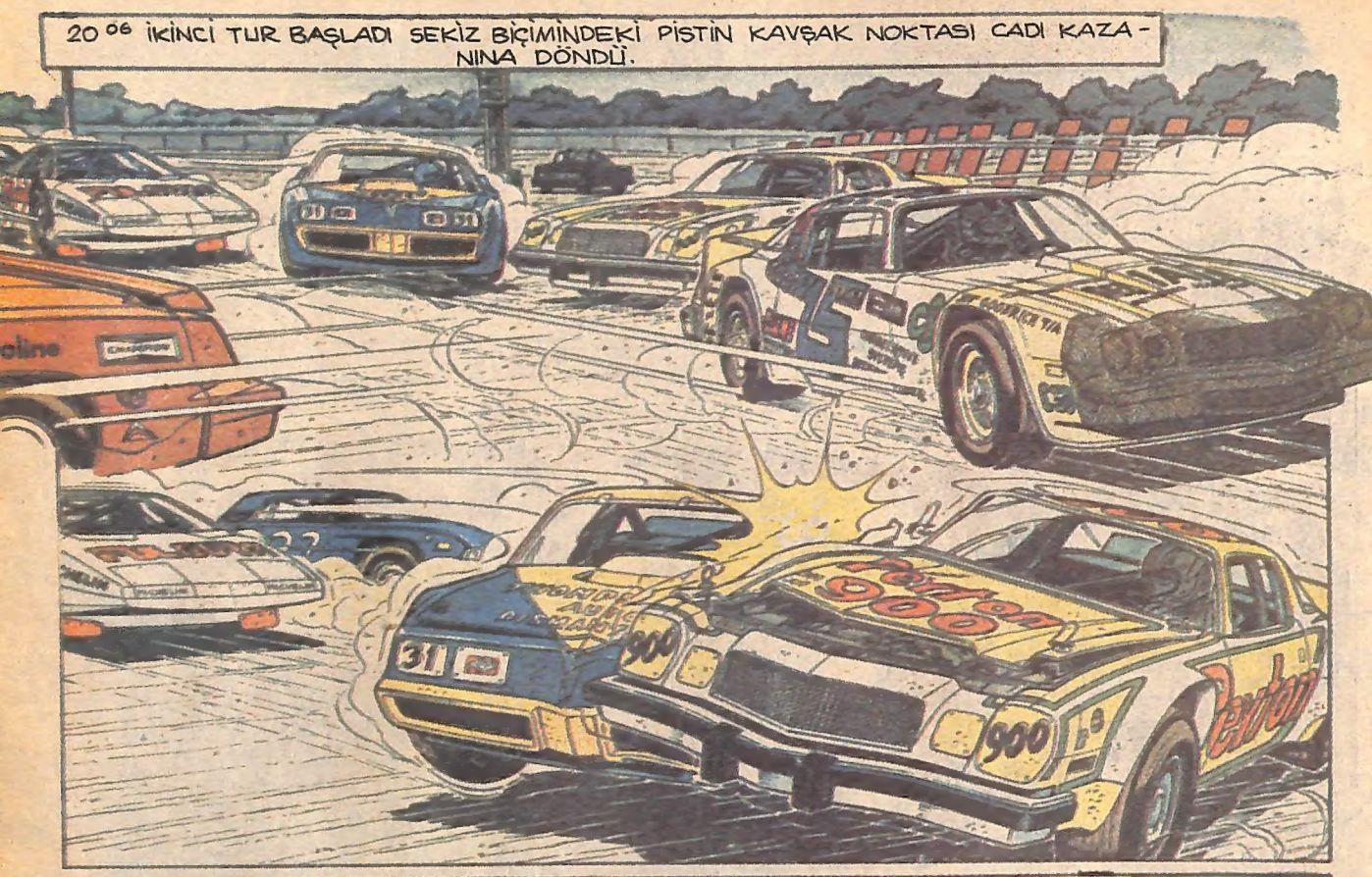

VAY CANINA! BURASI ARENA OLDU BİR ANDA

ŞİMDİ ÜÇÜMÜZ KALDIK BİLLY VE JOE....

20 07 YARIŞ SÜRERKEN, PİST HIZLA " TEMİZLENİYORDU".

20⁰⁴ START VERİLDİ.... BİRİNCİ TURDA ARABALAR ARASINDA KOPMA YOK.

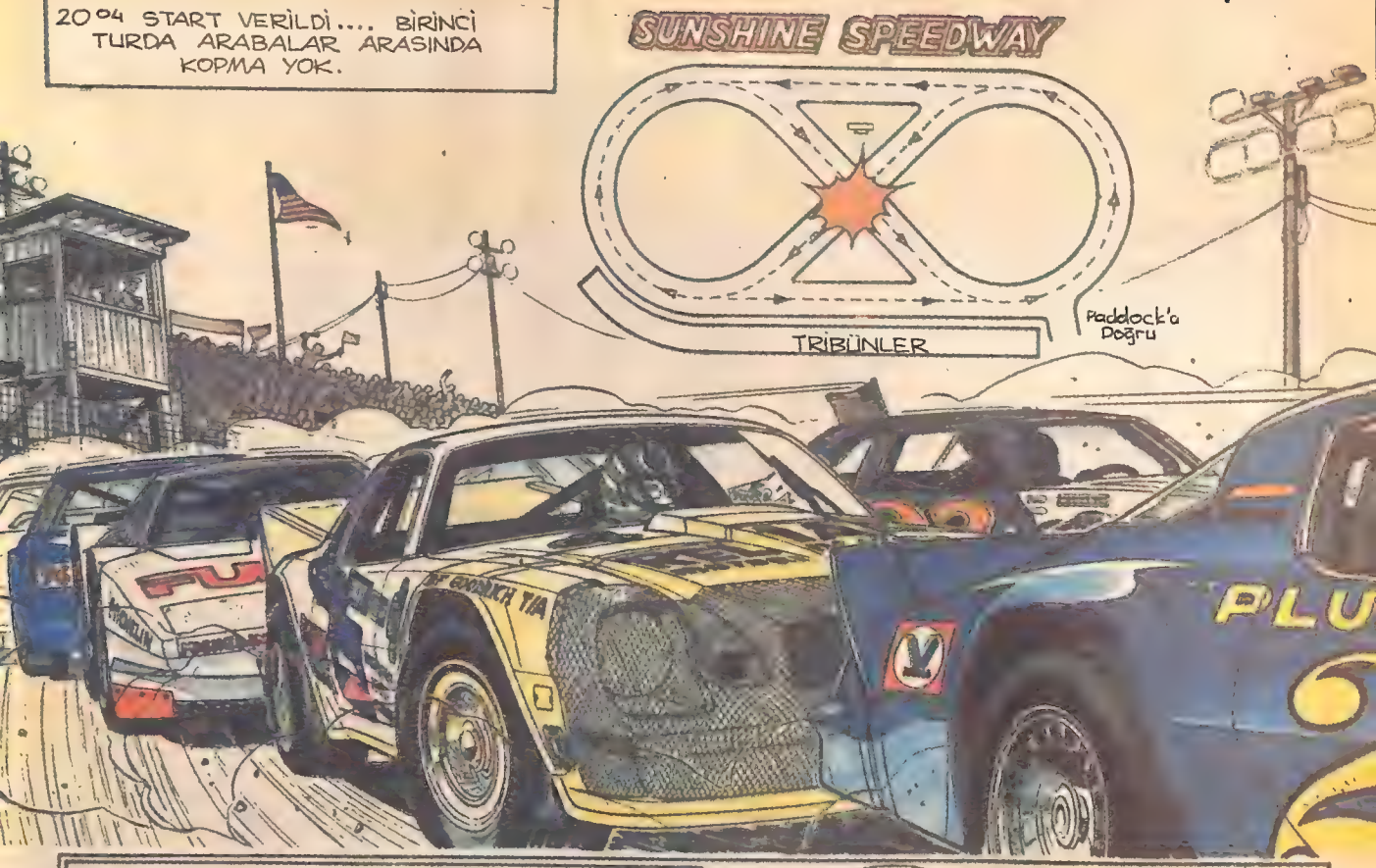

20⁰⁴ 08" İLK VİRAJA GİRİLDİ. SÜRÜCÜLER ÖNLERİNİ GÖREMİYORLAR BİLE.

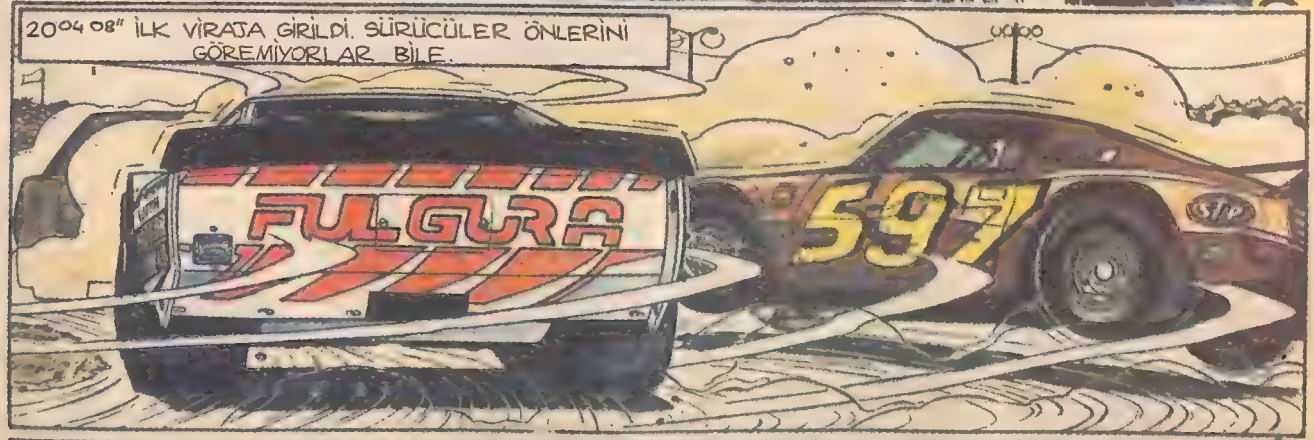

YARIŞMACILARIN EŞLERİ, ÇOCUKLARI VE ARKADAŞLARI HEYECANDAN NEREDEYSE TAŞ KESİLMİŞLER.

20⁰⁵ ALAİN BU TÜR YARIŞLARIN USTASI OLAN BİLLY'NİN TAM ARKASINA YAPIŞTI, JOE İSE ÖNE FIRLAMIŞTI.

20 20. CEHENNEM TAKİBİ TÜM HIZIYLA SÜRÜYORDU, ELENEN - LER ARTTIKÇA TEMPO DA HIZLANIYORDU. CHEVALİER BİLLY'İ GEÇTİ.
VROOO
KOŞ BAKALIM JOE! PEŞİNDEYİM!
205
BU ADAMLAR ÇILGIN! ALAİN'IN BURADA NE İŞİ VAR?
BENİ ASLA GEÇEMEYECEKSİN BİLLY!
20 25. JOE İLE ALAİN ARASINDA YARIŞ TÜM HIZIYLA SÜRÜYOR...
GEL BAKALIM ÇAYLAK, JOE AMCAN SANA NELER ALACAK...
ROOOOo

Sürecek

ÖYKÜ

BAHAR MUTLULUĞU

KIŞ, acımasız geçti. Köyleri kentleri kar kapladı aylarca. Taşıtların yollarda kaldığını, insanların donarak öldüğünü, kurtların köylere kentlere indiğini duyduk yayın organlarından... Herkes işe gitmenin, işten dönmenin güçlüğünden yakınıyordu. Okullar soğuk tatili yaşadı. Yakacak fiyatlarının çok arttığından söz edildi. Yakacaksız kalma korkusu, korkuların en büyüğüydü. Bahar tatlı bir düş olmuştu insanlar için. Onun sıcak yüzünü göremeyeceğini sananlar bile oldu. Ama bu yanılgıydı. Zaman kendine özgü hızıyla geçer. Gene geçti. Güneş daha erken doğmaya, daha geç batmaya başladı. Sırtlar, güneşin o canım ısıtıcılığını duyar gibi oldular. Herkes yürekten bir "oh" çekti...

Nisanın ikinci haftasını da geride bıraktık işte. Üç gündür sabahları soba yakma gereksemesini duymuyoruz. Annem, balkonu bol sabunlu sularla yıkadı bugün. Odalardaki, salondaki çiçek saksılarını balkona taşıdık. Açılır kapanır masamızın çevresindeyiz. Balkonda yılın ilk çayını içiyoruz. Gökyüzü bulutsuz. Hem de hoş bir mavilikte. Güneş bol ışıklı. Kırmızı, pembe sardunyalar güneşe, gökyüzü maviliğine gülümseyip duruyorlar. Çok geçmez, öbür saksılardaki çiçekler de açar. Onlar da sardunyaların yaptığını yaparlar...

Çayımın hoş bir tadı var. Kış boyu içeride içtiğim çaylara benzemiyor. Çay tadı, çiçekler, bayırların yeşilliği, gülümseyen güneş, uzayıp giden mavi gökyüzü, coşku veriyor içime. Olanca gücümle ünlemek, mutluluğumu herkese duyurmak istiyorum. Ama bu olanaksız. İnsana 'deli' ya da "delirmiş"derler. İçimizden geldiği gibi davranmamızı, çoğu zaman yasaklar çevremizdekiler...

Balkondan bakıyorum: Karşımızdaki tepecik bayırında bir sürü köpek toplanmış. Saymadım ya, belki otuz, belki kırkı bulur sayıları. İrili ufaklı, ayrı ayrı renkte, yapıda sahipsiz köpekler bunlar. Yerlerde yuvarlananlar var. Birbirleriyle dalaşıp kavgacılık_ oynayanlar var. Uzun süren kış soğuklarından sonra, bahar sıcağı mutlandırmış olmalı hayvancıkları. Mutlu olmasalar böylesine coşkulu, böylesine oyuncu olurlar mıydı hiç?..

Sağ yanımızın aşağısında Ankara Asfaltı uzanmakta. Arabalar geçiyor irili ufaklı. Canlı, aceleci geçiş içindeler. Yolda kalma, kara saplanma korkusundan uzak olduklarını anlamışlar sanki. Canlı, mutlu bir koşuşturma içinde tümü.

Kuzeyimizdeki tepelerin eteklerinde çoğu tek katlı, ama tümü bahçeli evler kuruludur. Onlar da çok çektiler kıştan, soğuktan. Bacalarından kalın kalın dumanlar yükseldi bulutlarla kapalı gökyüzüne. Şimdi bacalar dumansız. Evleriyle birlikte, rahat bir bekleyiş içindeler. Evler, birbirlerine baharın hoşluğunu fısıldıyor gibiler. Bahçelerdeki ağaçların taze yeşil yaprakları var. Yeşil birer gülücük olarak gülümsüyorlar güneşe, gökyüzüne...

O bahçeli evlerin sahipleri, köy kökenli insanlardır. Toprakla uğraşmayı, üretmeyi seviyorlar. Bahçelerini ağaçlandırmışlar. Ağaçsız topraklarına sebze de ekiyorlar. Ayrıca inek, kümes hayvanları da besliyorlar. Tavuk, hindi sürüleri görürüm evlerinin önünde. Bizim apartmanlara süt, sebze satarlar. Horozlarının keskin ötüşünü duyarız günün belli zamanlarında.

EVLERDEN hangisinin olduğunu bilmediğim yedi_kardeş_tavuk_vardır. Kırmızı tüylü, tombul yapılı, ikiz kardeşler gibi benzeşen tavuklardır. Bayırdaki cılgalardan ağır ağır yürüyerek dereciğe inerler. Ayakları su içinde, yeşillikleri gagalayarak doyunma uğraşı verirler. Öğleye doğru görünmez olurlar. Bu, evlerine döndükleri için değildir. Çalılardan birinin altına toplanmışlardır. Öğlen sıcağının yakıcılığını gölgede geçirirler. Sıcaklar azalıp, gölgeler uzamaya başlayınca gene dereciğin suları, yeşillikleri içinde görünürler. Güneş çekilmeye yakın ayrılırlar otlak yerinden. Cılgalardan birinde peş peşe dizilirler. Ördeklerin, kazla-

rın yaptığı gibi yürüyerek bahçeli evlere doğru yollanırlar. Evlerden hangisine giderler? Uzak düştüğümüzden bunu seçemem işte.

Yedi kardeş tavuğu, geçen yıldan tanıyordum. Birden onları ansıdım. Dereciğe baktım. Şaşılası şey! Gene yeşillikler içindeydiler. Hemen saymayı düşündüm. Saydım. Sayılarında azalma olmamıştı. Gene yedi taneydiler! Sanki hiç zaman geçmemiş, sanki o soğuk kışı yaşamamışız gibime geldi. Gülümsemeden edemedim. Annem görmüş olmalıydı gülümsememi.

-Niçin gülümsüyorsun Ünal? Aklına hangi kurnazlık geldi? dedi. Suçüstü yakalanmış gibi oldum. Karşı bayır ilişti o sıra gözüme. Köpekler koşuşmayı, oynaşmayı bırakmışlardı. Birbirlerini görecek biçimde, yani çember oluşturarak yatıyorlardı.

-Köpekler kovalamaca oynamaktan, birbirleriyle şakalaşmaktan yorulmuş olmalılar. Tümü şimdi uslu uslu yatıyorlar da, dedim...

Annemle babama gelmişti gülümseme sırası. Köpeklere baktılar bir zaman. Babam:

-Bahara kavuşmak onları da mutlandırdı. Kolay değildi. Tümü sahipsiz. Tümü günlerini kar altında, sokaklarda geçiriyor zavallılar, dedi.

O sıra serçelerden biri kondu balkon demirine. Ağzında beyaz bir tüy taşıyordu. Minnacık kara gözleriyle baktı bize. Sanki üçmaktan yorulmuştu da nefesini toparlamak için konmuştu balkon demirine. Ayaklarını oynatmıyordu ya, tüm bedeni kıpır kıpırdı. Uçmaya her an hazırdı serçecik. Annem, kendini tutamadı:

-Ah canıım. Sevsinler seni de, taşıdığın tüyü de. Yuva yapmaya mı çalışıyorsun garibim? dedi.

Serçe, annemin söylediklerinden hoşlanmamış gibi fırladı yerinden. Güçlü kanatlarıyla çabuk görünmez oldu.

Serçenin gidişinden içime yalnızlık duyguları doldu. Annem konuşmasaydı daha çok duracaktı belki de.

-Niçin konuştun anne! Serçeyi kaçırttın, dedim.

-Konuşmasam gitmeyecek miydi Ünal? Zavallı yuva kurma uğraşısı içinde. Görmedin mi gagasında nasıl da sımsıkı tutuyordu tüyü? İşi gücü olanlar acelecidir oğlum.

Annemin konuşması gülmemize neden oldu.

Çayımdan bir yudum daha aldım. Oh ne güzel! Kış boyu böylesine hoş bulmamıştım çayın tadını...

Gene tavuklara baktım. Yeşillikler içinde acelesiz dolaşıyor, arada eğilip yerden bir noktayı gagalıyorlardı. Onların çok mutlu olduklarını düşündüm. Düşünürken diyordum ki:

"-Bahara kavuştuk kardeş tavuklar! Kuru katı yiyeceklerden kurtuldunuz. Taze, bol yiyecek buluyorsunuz. Ayaklarınız su içinde. Dolaştığınız yerler yumuşacık. Çevrede yırtıcı hayvanlar yok. Yaşamınız güvence içinde. Bol güneş görüyor, güneş yakıcı olunca gölge buluyorsunuz. Gece olunca barınağınız var. Güneşin ısıtıcılığı topraktaki ürünleri büyütüyor. Arada yağmur da yağıyor toprağın istediği. Toprak çoğaltıcılığını sürdürüyor. Birbirinizle kavganız, çekişmeniz yok. Dostça yaşam içindesiniz. Kendinizi mutlu sayabilirsiniz!..

Bardaklarımız boşalmıştı. Annem kalkmak için devindi. Ben önce davranarak:

-Sen otur anneciğim. Bu kez de ben doldurayım bardakları, dedim.

Annem gülümsedi:

-Hoş bir hamaratlık. Oğlumuzun elinden çay içme mutluluğu yaşamak iyi olur, dedi.

Anneme yanıt vermeden edemedim:

-Her şeyin güzel olduğu bu günde, benim de sizlere bu kadarcık mutluluk vermem iyi olur diye düşünüyorum, dedim.

Babam:

-Yaşa Ünal! Sözlerin çok hoşuma gitti akıllı oğlum, dedi.

Elimde tepsi; mutfağa doğru giderken, şarkı mırıldamaktan alamadım kendimi...

Yazar

ABBAS CILGA

Günümüz öykü yazarı. Öğretmenlikten emekli olan Cılga, 1972 yılında Arkın Yayınevi'nin düzenlediği yarışmada "Yusufçuk" adlı masalıyla ödül kazandı. Çeşitli öykü kitapları bulunan yazar, çalışmalarını birçok dergide de yayımlıyor.

DÖRT AYAK DAMASI

Orta sayfamızdaki oyunun açıklamasıdır.

DÖRT AYAK Daması, iki oyuncu arasında oynanan ilginç ve dikkatinizi geliştirici bir oyundur. Bu nedenle oyun kurallarını dikkatle okuyup kavramak gerekir.

Oyuna nasıl başlayacağız?

Önce orta sayfalarımızda bulunan oyun tablosunu kesip bir kartonun üzerine yapıştırın. Böylece uzun zaman kullanabilirsiniz. Yine orta sayfalarımızda bulunan tablonun iki yanındaki sarı ve kırmızı renkli kareleri kesip ayırın. Onları kalınca bir kartonun üzerine yapıştırıp küçük kareler halinde kesin.

Bu küçük kareler, oyun sırasında kullanacağınız piyonlarınız olacaktır. Oyun tablosu ve piyonlarınız hazır olduğuna göre, artık başlayabilirsiniz.

İki oyuncu, kimin önce başlayacağını önceden saptarlar. Oyun tablosunun tam ortasında bulunan mavi şeritten başlamak gerekmektedir. Piyonlarınızı bu şerit üzerinde dilediğiniz bir kareye koyabilirsiniz.

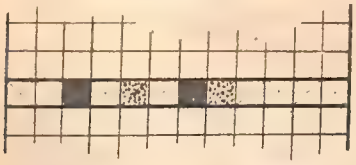

Oyun sırasındaki hedefiniz ne olacak?

Oyun sırasında piyonlarınızı dörtlemek hedefiniz olacaktır. Bu dörtleme yan yana, yukardan aşağıya veya çaprazlamasına olabilir. Piyonlarınızı dörtlediğinizde diğer oyuncunun piyonlarından birini oyundışı bırakıp "bir kez daha oynamak" hakkına sahip olacaksınız. Ancak diğer oyuncunun dörtlediği piyonlara veya başlama çizgisindeki piyonlarına kesinlikle dokunmanız mümkün olmayacaktır.

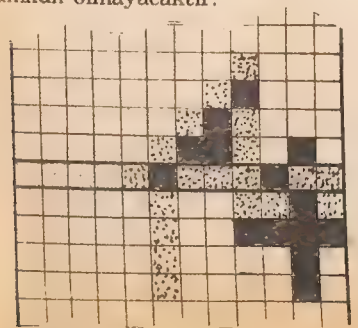

Beşleme ve altılama veya daha fazlası durumlarda ne olacak?

Dörtlediğiniz piyonlar grubuna bir taş ekleyip beşliyorsanız yeni bir dörtleme yapmış sayılacaksınız. Kısaca dörtlemenin üzerinde yan yana getireceğiniz her fazla taş, yeni bir dörtleme sayılacaktır. Tek bir piyon oynayarak, üçlü grubu beşe çıkarıyorsanız bir seferde iki dörtleme yapmış sayılacaksınız. Bazı durumlarda tek bir piyonla enine boyuna veya çaprazlamasına birden fazla dörtleme gerçekleştirebilirsiniz.

Dikkat edeceğiniz en önemli kural

Piyonlarınızı karşılıklı olarak oynarken başlama çizgisi ile oynadığınız taş arasında yukarıdan aşağıya doğru herhangi bir boşluk bulunmaması gerekmektedir. Piyonlar yukarıdan aşağıya sıralanırken önce başlama çizgisindeki bir kareye yerleştirdiğiniz piyonun altına veya üstüne yeni bir piyon konulması gerekecektir.

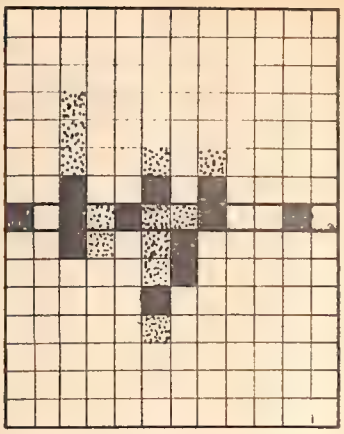

Oyun nasıl bitecek?

Herhangi bir oyuncunun elindeki piyonların bitmesi veya oyun alanının tamamının piyonlarla dolmasıyla oyun biter. Ve oyuncular oyun alanındaki piyonlarını sayarlar en fazla piyona sahip olan oyuncu, oyunu kazanmış olur.

Ayrıca:

Oyunculardan biri arka arkaya en fazla beş kez dörtleme yapıp karşı oyuncunun piyonlarını oyundışı bırakabilir. Bu durumda altıncı el karşı oyuncuya ait olacaktır.

HOKUS FOKUS

Bu sihirbazlık oyununda amaç, düğümlenmiş bir ipin düğümünü yok etmektir.

1- Uzunca bir ipi ikiye katlayıp, seyircilerden birinin makasla kesmesini isteyeceksin. İpin her iki yarısını da göstererek çifte düğüm yapacaksın ve makası sihirli bir sopa gibi kullanarak düğümü yok edeceksin.

2- Bu görüntüyü sağlamak için sırasıyla şu hareketleri yapmak gerekiyor.

a) İpi uzunlamasına seyircilere gösterilen iki ucu sol parmaklarınla tut. İki ucu elin üstünden çıkarken, elinin içini seyircilere göstermemeye gayret et. (Şekil 1)

b) Aşağıya sarkan kenarlardan birini sağ elinle alarak, sol elinin içine yerleştir. Başparmağınla ipin ucunu sıkıca tut (Şekil 2) Böylece seyirciler ipin ortasını gördüklerini sanacaklar.

c) İpin kenarını bu yuvarlağın ortasından geçir yukarı doğru kıvır ve başparmağının kenarında onunla başka bir yuvarlak olmuştur. (Şekil 3)

3- Artık işin epeyce kolaylaşmış olacak. Seyirci bu bölümü keserken, düğümü kestiğini sanacak. Sen, C ve D kenarlarını aşağıya doğru bırakırken A ve B kenarlarınla bir düğüm atacaksın (Şekil 4)

4- Bundan sonra düğümlü ipi gösterebilirsin. Düğümü sol elinde döndür, sağ elin düğümle karşılaşınca o elinle ip boyunca kaydır. Ama düğümün elinde kalmasını sağla. Sıra makasla kesmeye gelince sol parmaklarınla düğümü iyice gizlemeye gayret et.

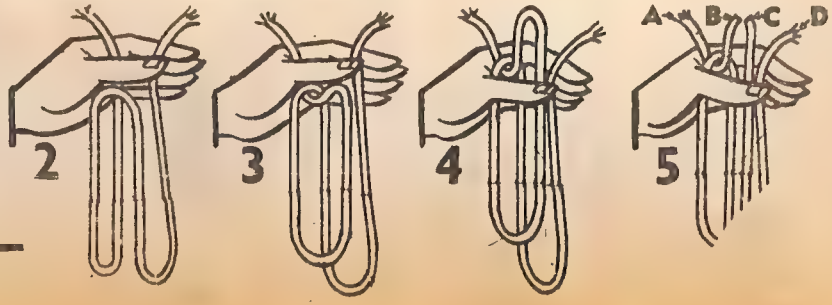

MİSSİSİPİ KUMARBAZI

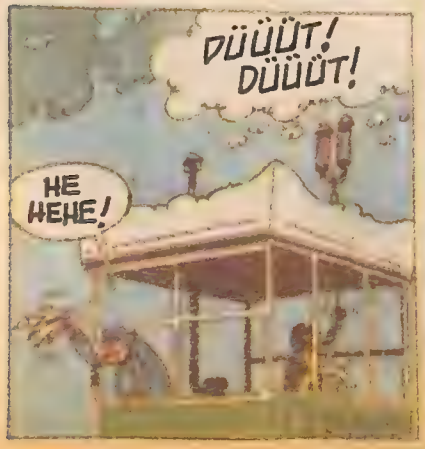

Yayın Hakkı (copyright): Dargaud Editeur-Milliyet Yayın A.Ş.

BİR SÜRE SONRA ABES GEMİSİ SEN-LUİS'E YANAŞTI...
HEY JO! SÖYLE-SENE, PİSTOL PETER HÂLÂ SEN-LUİS'TE Mİ?
ADIM SAĞIR TİLKİ! BEN YOK KONUŞMAK.
BELKİ BU İLÂÇ DİLİNİ ÇÖZER!
UGH!
ADIM SAĞIR TİLKİ, AMA SOYADIM GEVEZE KARGA! SOLLIKYÜZLÜ PİSTOL PETER'İ PALASPANDIRAS OTEL'DE BULABİLİR.
BANG! BANG!
PALAS PANDIRAS HOTEL
HOTEL
İŞTE OTEL BURASI.
AAAAHHH!..
DING
GÜRÜLTÜ ETME KARDEŞİM! ZATEN SİNİRLERİM BOZUK, LÜSTELİK KALBİM DE VAR.
PİSTOL PETER'İ GÖRMEK İSTİYORUM.
BURADA.. ZATEN ONDAN BAŞKA DA OTELDE MÜŞTERİ YOK. O GELELİBERİ KİMSE OTELDE KALMAZ OLDU...
BANG!

ÜST KATTA, KURŞUN DELİKLİ KAPI.
SAĞOL!
GİRİN!
ARKADAŞ! POLİS'SEN SON DUANI ET VE GİRERKEN AYAKKABILARINI SİL
SELÂM, PİSTOL PETER!
MERHABA RİVER! GEL İÇERİ! BEN DE ATIŞ TALİMİ YAPIYORDUM.
PAN!..
PAN!..
SANA BİR İŞ ÖNERİSİ GETİRDİM. PAPATYA GEMİSİNE BİNİP, RED KİT DİYE BİRİSİNİ TEMİZLEYECEKSİN.
OLDU MU?
OLDU BİTTİ BİL.. HER ZAMANKİ FİYAT TARİFESİ GEÇERLİ.
GEMİ BİRAZDAN YANAŞIR. BEN GİDİYORUM. BİR SONRAKİ LİMANDA BULUŞALIM.
PARAYI HAZIR ET!
SEN-LUİS'E GELDİK. FAZLA GECİKMEYELİM. RİVER'İN GEMİSİ ÇOKTAN KALKMIŞ.
BAKALIM BURADA BİZE NE SÜRPRİZ HAZIRLAMIŞ, GÖRELİM.
MORRIS 55

GEMİYE BİNEN ADAMIN ADI PİSTOL PETER, RED KİT! HERHALDE ONU DA RİVER GÖNDERDİ. AZILI KATİLDİR.
AHA!
HEMEN YOLA ÇIKALIM KAPTAN. SİZ "ABES" GEMİSİNİ YAKALAMAYA ÇALIŞIN. BEN DE ŞU KATİLLE UĞRAŞAYIM.
BOĞUCU BİR HAVA ALTINDA KAVRULAN PAPATYA GEMİSİ SONDAN BİR ÖNCEKİ ETAP İÇİN YOLA KOYULDU...
TAK! TAK!
GİRİN!
PİSTOL PET, BÜYÜK SALONDA, SENİ İSTİYOR, RED KİT...
GELİYORUM!
SAKIN GİTME! İNTİHAR OLUR BU!
BÖH!
RED KİT, SEN MİSİN? MEMNUN OLDUM. BEN BURAYA SENİ GEÇMİŞE YOLLAMAK İÇİN GELDİM.
SEN Mİ? BEN NE KADAR SAKSAFON ÇALIYORSAM, SEN DE O KADAR SİLÂH KULLANABİLİRSİN HERHALDE!
BENİM ADIM PİSTOL PETER.
HİÇ DUYMADIM. NE İŞ YAPARSIN SEN?

Sürecek

ŞANSIN BÖYLESİ

Karşılarındaki takım çok güçlüydü ama, canlarını dişlerine takıp bu maçı kazanmak zorundaydılar...

SINIF arkadaşım Jo ile okul dönüşü evlerimize doğru ağır ağır yürürken, önümüzdeki hafta, Meslek Lisesi ile yapacağımız futbol maçını konuşuyorduk. Bizim okuduğumuz Modern Lise'nin en belirgin özelliklerinden biri, öğrenci ve öğretmenlerin spora duydukları büyük ilgidir. Tabii, spor denince, pek çoğunuz gibi, benim aklıma da futbol gelir. Sağhaf oynarım. Ama benim için önemli olan takım oyunudur. Futbolu da bunun için severim zaten. Çünkü, tek kişilik başarıların değil, birlikte çalışmanın ve başarmanın en güzel örneklerinden biridir futbol.

Oynadığımız tüm maçlar bizim için önemlidir. Ama Meslek Lisesi'nin Modern Lise ile yapacağı maçlar, çok daha önemlidir. Çünkü, yıllar boyu geleneksel bir yarışma vardır iki lisenin futbol takımları arasında. Her yıl iki kez karşı karşıya gelen takımlar, sahadan başı dik çıkabilmek için canlarını dişlerine takarlar. Ama spor bu... Bazen biri güler, kimi zaman da öteki... Bu yıl birinci maçı bizim sahamızda oynadık ve güçlükle de olsa kazandık. Modern Liseliler öyle bir futbol ortaya koydular ki, maçın bitmesine 20 dakika kala 2-0 yenilmiş durumdaydık. Derken bir penaltı kazandık. Onu gole çevirdik. Arkasından iki gol daha attık ve böylece dört ay sürecek bir eziklikten kurtulduk. Ne var ki, maçtan sonra beden eğitimi öğretmenimiz Bay Stewart, kendisine hayatının en kötü futbolunu izlettiğimizi söyleyince kuşkusuz üzüldük. Ona göre, biz galibiyeti hak etmemiştik. Öğretmenimiz, bu maçtan da kuşkuluydu. Bizse kararlıydık. Jo'nun da dediği gibi, "Bu maçı mutlaka kazanmalıydık."

Ama şanssızlık peşimizi bırakmadı. Maçtan bir gün önce, öğretmenimiz Bay Stewart, santrforumuz Wilkins'i bir sinemada sigara içerken görmüştü ve bunun anlamı, Wilkins'in, takımın en iyi oyuncusu olmasına karşın, sahaya çıkamayacağı idi. Belki yüz kez uyarmıştı bizi Bay Stewart, "Sigara bir katildir" demişti, "Size gerekli olan sigara değil, bol antrenmandır. Takımın performansının birkaç kül tablası tarafından yok edilmesi hiç hoşuma gitmez. Eğer birinizi sigara içerken görürsem, o arkadaşınızın artık takıma girmek istemediği biçiminde yorumlarım bunu". Zavallı Wilkins, sinemaya birlikte gittiği kız arkadaşına poz yapmak için hiç de alışık olmadığı sigaradan bir tane yakmış, tam o sırada da Bay Stewart'la burun buruna gelerek hem kendini hem de bizi ateşe atmıştı.

Bay Stewart, takım kaptanımız Freddi Kent'le de konuştuktan sonra daha önce sağiç oynayan Lacey'in bu maça santrfor olarak çıkmasına karar verdi. Lacey'in yerine de ikinci sınıftan Page adlı çocuk alındı. Arkadaşım Jo her zamanki gibi kalede oynayacak, bense sahaya yine sağhaf çıkacaktım.

Maç sabahı yataktan fırladığımda, acaba yağmur var mı kuşkusuyla pencereye koştum. Neyse ki yoktu. Kahvaltı sırasında, babam maçla ilgili olarak bana biraz takıldıysa da üzerinde durmadım. Aslında onun beni biraz rahatlatmak için öyle konuştuğunu biliyordum. Üstelik annemi ve kızkardeşim Maggi'yi de alarak beni izlemeye geleceğini söyleyince, keyfim iyice yerine geldi.

3-3 berabereydik ve maçın bitmesine saniyeler vardı. Galibiyet için son şanstı bu.

SOYUNMA ODASINDA

MAÇIN başlamasına bir saat kala, takım arkadaşlarımla birlikte Meslek Lisesi'ne geldiğimizde, okul arkadaşlarımızın taç çizgisi kenarında yerlerini aldıklarını görmek bizi hayli rahatlattı. Meslek Lisesi'nin sahası, bizimkine oranla biraz daha büyüktü. Öğretmenimiz Bay Stewart, bize bu noktayı hatırlattı ve özellikle çapraz paslarda sahanın büyüklüğünü hesaba katmamız için uyardı. Karşı taraftaki taç çizgisine baktığımızda, Meslek Lisesi öğrencilerini gördük. Başlarına geçirdikleri kırmızı kepleri ile olduklarından çok daha kalabalık ve ürkütücü görünüyorlardı. Soyunma odasına gittiğimizde, maçın yan hakemliklerini öğretmenimiz Bay Stewart ile Meslek Lisesi beden eğitimi öğretmeninin yapacaklarını öğrendik. Orta hakem ise, bölge kokartlı hakemlerden biriydi. Bay Stewart, maçla ilgili son taktiklerini verirken bir ara gözü bana takıldı. Galiba biraz titriyordum. "İyi misin?" diye sordu.

"Evet, efendim" dedim. "Ama biraz heyecanlıyım galiba".

"Anlıyorum" dedi Bay Stewart. "İyi bilirim bu duyguyu. Böyle önemli maçlar öncesinde, ben de

midemde bir kasılma hissederdim. Ama aldırma. Sahaya çıktığın an geçer. Şimdi çocuklar, beni çok iyi dinlemenizi istiyorum. Elinizden gelen her şeyi yapacaksınız. Evet, geçen maçta onları yendik, ama bu kez yengi onlara daha yakın görünüyor. Çok iyi bir forvetleri var. Özellikle sağiçleri Richard oltukça etkili. Savunmalarını da yabana atmamak gerek."

"Kalecileri de iyi mi efendim?" diye sordu birisi.

"Eğer şutlarınızı size öğrettiğim gibi atarsanız hiçbir kaleci yeterince iyi değildir. Orta saha oyuncuları (kaptanımız Freddi'yi, beni ve Rossi'yi kastediyordu) size anlattığım gibi forveti beslemeyi unutmasınlar. Kanat oyuncuları, rakip takımın beklerinin üzerinde oynayacaklar. Sakın unutmayın. Havadan pas vermek yok. Eğer içinizde pilotluğa özenen varsa bunu okulu bitirince yapabilir. Ama ben bugün hepinizin sahada yere basmanızı istiyorum. Şimdi başınızı dik tutun ve sahaya çıkın. İyi şanslar."

O sırada kapı açıldı ve orta hakem içeri uzandı.

"Hazır mısınız?"

Kaptanımız Kent yanıtladı bu soruyu.

"Geliyoruz efendim."

Bir kafa vuruşu ve...

Ve sahaya çıktık. Meslek Lisesi takımı bizden önce çıkmış, karşı kalenin önünde ısınma hareketlerine başlamıştı bile. Seyircilerin arasına bakarak annemin, babamın ve kardeşimin oturduğu yeri görmeye çalıştım. Önce hiçbirini göremedim. Ama daha sonra kız kardeşimi, kırmızı kepli seyircilerden biriyle sıkı fıkı bir biçimde konuşurken görünce yerin dibine geçtim. Eğer aynı manzarayı kaptanımız Kent de fark ederse, neler düşünmezlerdi benim için.

MAÇ BAŞLIYOR

PARA atışını kazanamadık. Ama önemli değildi bu. Çünkü en ufak bir esinti bile yoktu. Yine de yitirmek hoşumuza gitmedi. Para atışında da olsa, rakibimizin kazanılacak ilk şeyi bizden alması hoş bir olay değildi. Rakibimiz kaleyi seçti. Sahadaki yerlerimizi alınca orta sahamıza bir göz attım. Solda Rossi vardı. Ortada kaptanımız Kent, sağda ise ben yer alıyorduk.

Düdük çaldı ve Lacey topu soliçe aktardı. Maç başlamıştı.

Gerçekten kusursuz bir başlangıç yapmıştık. Paslarımız milimetrik bir biçimde yerini buluyordu. İlk 20 dakika içerisinde, sanki tek kale oynadık. O kadar ki, o süre içinde top kalecimiz Jo'nun eline bir kez olsun değmedi. Ama en azından altı köşe atışı yapmamıza karşın, henüz gol atamamıştık. Sonra Meslek Lisesi yavaş yavaş açıldı. Oyun dengelendi. En iyi oyuncuları Richard, topla daha sık buluşmaya başlamıştı, ve ben onu kontrol etmekte oldukça güçlük çekiyordum. Yine de rakibimizin maçı kolayca kazanabilecek bir görünümü yoktu. Ne var ki, devre bitmeden 2-0 öne geçtiler. İlk golleri, koca ilk yarı boyunca kazandıkları tek köşe atışından geldi. İkinci golü ise ilk yarının son saniyeleri içinde attılar. Hatta santra bile yapamadık.

Hakemin düdüğüyle birlikte soyunma odalarına doğru giderken, Meslek Lisesi taraftarlarının bulunduğu bölümde kıyamet kopuyordu. Kırmızı kepler havalarda uçuşuyor, kızlı erkekli öğrenciler yerlerinde şarkılar söyleyerek dans ediyorlardı. Bizimkilerin bulunduğu bölümde ise ölüm sessizliği vardı. Bu ağır bir darbeydi bizim için. İki gollük bir farkı yiyecek denli kötü bir oyun çıkarmamıştık. Oynadığımız oyunun karşılığı değildi bu sonuç. Öğretmenimiz Bay Stewart, son derece yumuşak bir sesle konuşmaya başladı. "Eğer gol atamazsanız maçı kazanamazsınız. Oysa siz, ilk yarıda elinize geçen altı gol şansını cömertçe harcadınız." Bay Stewart, 15 dakikalık devre arasında başka hiçbir şey söylemedi. Ve biz ikinci yarıya büyük bir hırsla çıktık. Kendi aramızda konuşmuş, ne yapmamız gerektiğine karar vermiştik. Kazanacaktık bu maçı. Ama başlangıç düdüğüyle birlikte, santrforları topu Richard'a geçirdi. O da yumuşak bir şekilde topu ortaya aktardı. Orta sahadaki oyuncuları, sağ tarafa doğru uzun bir pas çıkardı. Top Rossi'nin başını aştı ve solaçıkla buluştu. Solaçıkları topu ayağıyla dengeledi, başını kaldırdı ve kalemizin önüne ortaladı. Orada Richard vardı. Ona da sadece topu kaleye göndermek düştü.

Kusursuz bir başlangıç yapmıştık. İlk 20 dakika içersinde sanki tek kale oynadık.

GOLLER... GOLLER...

BÜTÜN bunlar, yalnızca bir dakika içinde olmuştu ve bizim savunma oyuncularımız her şeyi bir film izlercesine izlemişti. Şaşkınlığımız anlatılacak gibi değildi. Zavallı Jo , topu ağlardan çıkarırken bir tonluk bir kayayı kaldırdır gibiydi. Meslek Lisesi öğrencilerinin çoşkularını anlatmaya gerek yok. Bense, korkunç bir sorumluluk duygusuyla kendi kendimi yiyordum. Richard'ı tutmak benim görevimdi. Ama her şey öylesine çabuk olup bitmişti ki, sahanın ortasında kalakalmıştım. 3-0 yeniliyorduk. Maç gitmiş sayılabilirdi artık. Hele beş dakika sonra kaptanımız Freddi Kent ceza sahası içinde topu elle oynayınca, bizim için dünyanın sonu gelmişti. Kuşkusuz penaltıydı bu ve hakem haklı olarak beyaz noktayı gösterdi.

Atışı yapmak için topun başına Richard'ın geldiğini görünce "Tamam" dedim içimden, "Bu iş burada biter." Ama bitmedi.

Meslek Lisesi oyuncuları, golden sonra Richard'ı kutlamak üzere ceza alanımızın çevresinde toplanmışlardı. Richard gerildi, gerildi vur-

Devamı 31. Sayfada

ŞİMDİ OKULLU OLDUK

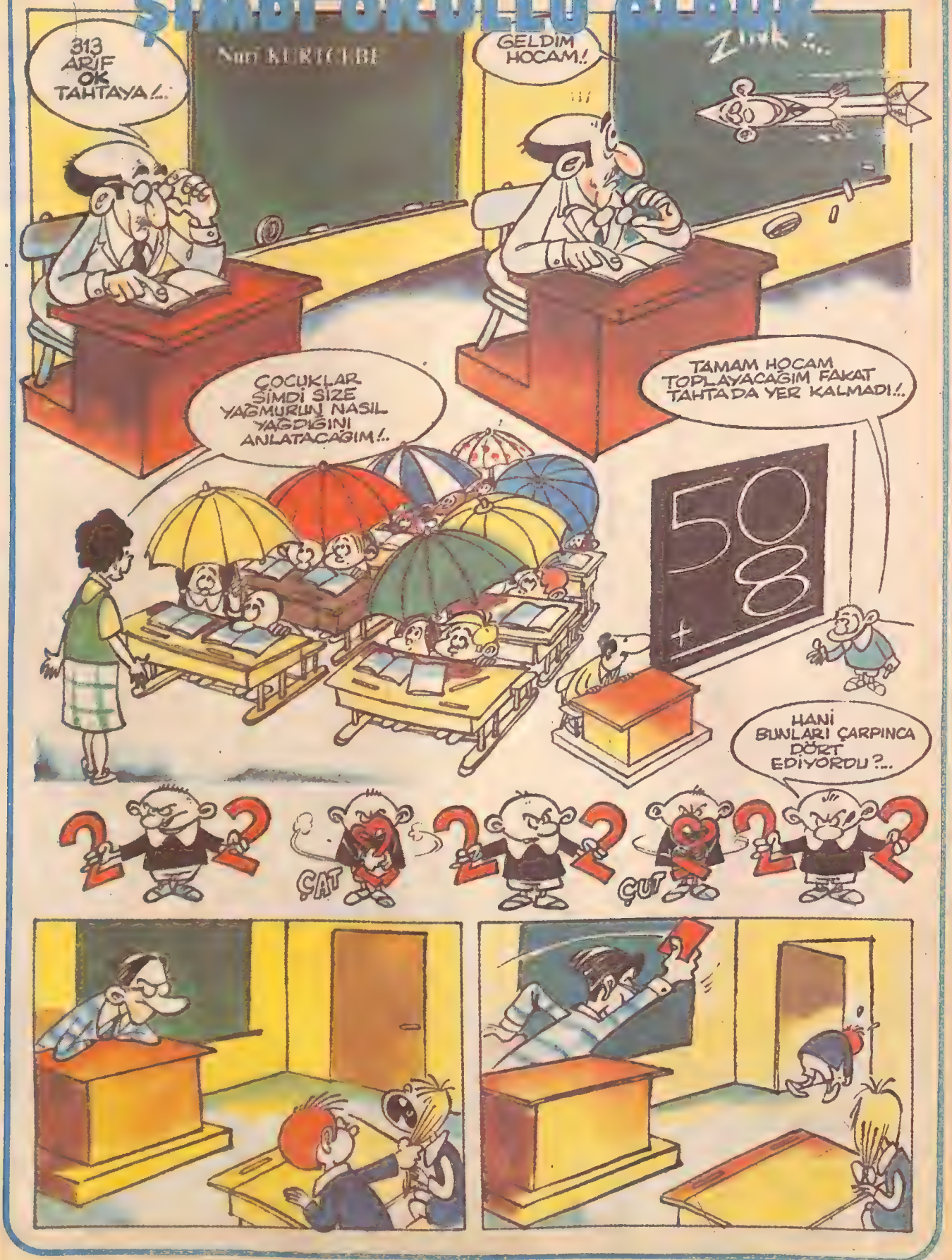

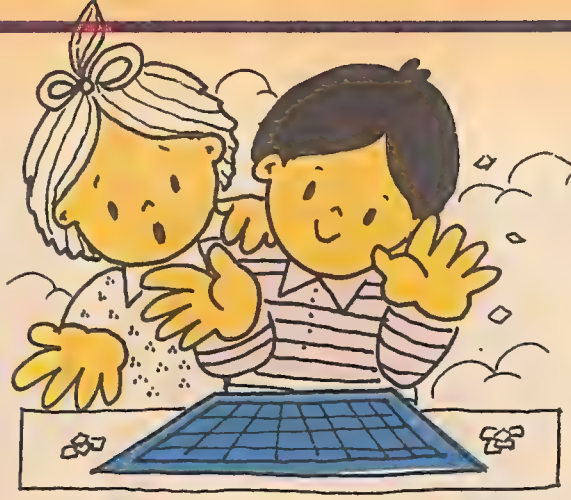

DÖ
AY
DAM

Oyunun açıklaması

T
K
ASI

amızdadır...

ORMANLAR KRALI ROBİN

Yayın Hakkı (copyright): **Editions Lombard-Milliyet Yayın A.Ş.**

ARMAĞAN YAĞMURU

RENKLİ TELEVİZYONLAR
BİLGİSAYARLAR ● MÜZİK SETLERİ
ÇALIŞMA ODASI TAKIMLARI ● FUTBOL TOPLARI ● ZEKÂ OYUNCAKLARI
ANSİKLOPEDİLER ● SÖZLÜKLER
EŞOFMANLAR DAĞITIYORUZ...

Kupon sayıları tamamlanan, **SÖZLÜK, SULUBOYA TAKIMI, PASTEL BOYA TAKIMI, ANSİKLOPEDİ, FUTBOL TOPU, ZEKÂ OYUNCAKLARI, EŞOFMAN, ÇALIŞMA ODASI** ve **ELEKTRONİK ORG** kuponlarını, en kısa sürede **"Milliyet Çocuk Dergisi, ARMAĞAN YAĞMURU, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu - İSTANBUL"** adresine yollamanız gerekiyor.

Altıncı Kuponlarınız

Hemen anımsatalım: okurlarımızın, hangi çekilişlere katılmak istiyorlarsa her çekilişe ait kuponları, ayrı zarflara koyup, zarfların üzerlerine de katılmak istedikleri çekilişin adını yazarak en kısa sürede bize ulaştırmaları gerekiyor.
(Not: Birden çok çekilişe katılmak isteyenler, bu kupon zarflarını, bir zarf içinde gönderebilirler.)

RENKLİ TELEVİZYON KUPONU 6	BİLGİSAYAR KUPONU 6	MÜZİK SETİ KUPONU 6	ÇALIŞMA ODASI TAKIMI KUPONU 6
12 KUPON	10 KUPON	8 KUPON	6 KUPON
FUTBOL TOPU KUPONU 1	ZEKÂ OYUNCAKLARI KUPONU 2	ANSİKLOPEDİ KUPONU 2	EŞOFMAN KUPONU 2
4 KUPON	4 KUPON	2 KUPON	4 KUPON
SÖZLÜK KUPONU 2	SULUBOYA TAKIMI KUPONU 2	ELEKTRONİK ORG KUPONU 6	PASTEL BOYA TAKIMI KUPONU 2
2 KUPON	2 KUPON	6 KUPON	2 KUPON

SİNEMA
TV
MAGAZİN

KUTUPLARA DOĞRU

İki ünlü kâşif Amundsen ve Scott'un Güney Kutbu'na ulaşmak için verdikleri amansız mücadelenin öyküsü...

20. YÜZYIL insanının gözü, aklı, dünyadan ötede, evrenin karanlık sessizliği içinde gömülü yıldızların peşinde artık... Dünyasını, kendisinden bir önceki yüzyıllarda yaşamış atalarından çok daha iyi tanıyor. Geçtiğimiz yüzyılda uçsuz bucaksız okyanuslar, dev kara parçaları, özellikle dünyanın üstünde ve altında yer alan iki büyük beyazlık, kutuplar bütün insanlığın dikkatini çekerken, insanoğlunun hedefleri artık çok değişik. Uzay, yeni yeni gezegenler ön planda...

İnsanlık tarihinin yirminci yüzyıl sayfaları aralanırken, yaşadığımız dünyanın kuzeyinde ve güneyinde yer alan bu iki büyük beyazlık, binlerce kilometrekare buz kaplı yüzeyleriyle haritalarda kesin şeklini alamamış olarak hâlâ keşfedilmeyi bekliyordu.

İki kıtadan önce "**Kuzey Kutbu**" keşfedildi. Amerikalı kâşif **Robert Peary**, 6 Nisan 1909 gününün ilerleyen saatlerinde beş arkadaşıyla birlikte Kuzey Kutbu'na ülkesinin bayrağını dikiyor, kutup noktasına ulaştığını da kanıtlamak için, bayrağından kestiği bir parçayı yanında götürüyordu.

Robert Peary'nin Kuzey Kutbu'na olan yolculuğu olağanüstü güç koşullar altında gerçekleşmişti. Üstelik, Kuzey Kutbu'nu keşfetmek için uzun bir süredir hazırlık yapan iki adamın da rotalarını değiştirmelerine neden oluyordu. Bu iki adam ise, Norveçli **Roald Amundsen** ile İngiliz **Robert Scott**'tan başkası değildi...

Scott ve arkadaşları Güney Kutbu'nda... Yarışı Norveçli Amundsen'e kaptırmış olmaları nedeniyle, hepsinin yüzü üzüntülü...

İKİ BÜYÜK KÂŞİF

Amundsen, 1907 yılında dostu ve kendince "**büyük kâşif**" olarak tanımladığı **Nansen**'den "**Fram**" adlı gemisini kuzeye yeni bir yolculuk için ödünç almıştı. Hazırlıklarıysa iki yıl kadar sürmüş, **Robert Peary**'nin Kuzey Kutbu'na ulaştığı haberini aldığında ise, düş kırıklığına uğramıştı. Bunun üzerine hemen planını değiştiren **Amundsen**, Güney Kutbu'na ulaşmayı kafasına koymuştu.

Amundsen'in planlarını aniden

Kutuplar Ekrana Geldi

"KUTBA doğru" adıyla ekranlarımızda gösterilmeye başlayan dizide, bir süre önce izlediğimiz "Profesyoneller"den tanıdığımız Martin Shaw da rol aldı... Martin Shaw ünlü İngiliz kâşif, Scott'u canlandırıyor... Norveçli kâşif Amundsen'i ise İsveçli sanatçı Sverre Anker Ousdal oynuyor.

Martin Shaw

değiştirip Güney Kutbu'na yönelmesinin bir başka nedeni de alacaklıların sürekli sıkıştırmaları olmuştur. Başarı parayı getiriyor, alacaklıların susturulmasını sağlıyordu.

1900'lü yıllar, ulusal onurun da çok önem kazandığı bir dönemdi. **Peary,** Kuzey Kutbu'na varıp da **Amundsen**'in düşlerini yıktığı bir sırada, Norveç henüz beş yıllık bir bağımsızlığa sahipti. O güne kadar da adını pek duyuramamıştı. Dünya çapında bir başarı Norveç'i gündeme getirebilirdi.

İngiliz kâşifi **Scott** da Kuzey Kutbu'nun keşfedilmesinden sonra, rotasını güneye çevirdi. **"Terra Nova"** adlı gemisini gerekli malzemelerle donatmış, 16 Haziran 1910'da İngiltere'den yola çıkmıştı. Bu amaçla mal varlığını feda etmiş, borca girmişti. Norveçli kâşif **Amundsen**'in de hemen hemen aynı tarihlerde güneye ulaşmak için yola çıktığını ise, kesinlikle bilmiyordu.

AMANSIZ BİR YARIŞ

Evet, o yıl Güney Kutbu'na doğru uzanan rotada **Scott** ve arkadaşları yalnız değillerdi. Norveçli kâşif **Ronald Amundsen** de Nansen'in gemisi **"Fram"**la birlikte Antarktik Okyanusu'nda yol alıyordu. Ekim'de Scott Melbourne'a ulaştı. Ama onu orada kötü bir sürpriz bekliyordu. Meslektaşı **Amundsen, Scott**'a bir telgraf bırakmıştı.

"Özür dilerim ama, güneye doğru yol alıyorum..."

Telgrafta kutup adı geçmiyordu, ama zeki İngiliz,Norveçli **Amundsen**'in telgrafında Güney Kutbu'ndan söz etmek istediğini çok iyi anlamıştı. Üzüldü, ama pek belli etmedi. Yarış, artık başlamıştı...

Her iki kâşifin elindeki malzemeler kutbu keşfetmek için yeterli sayılırdı, ama bir yarış için uygun değillerdi. Kızaklarda yer alan bilimsel gereçler, her iki grubun hızını önemli ölçüde düşürüyordu. Gerçi şimdiye dek kutup gezilerinde kullanılan Alaska köpeklerinin yanı sıra Sibirya midillileri de vardı ama bu güçlü hayvanlar hızlanmaları için yeterli olamıyordu...

Amundsen'i başarısızlıkla döndüğü takdirde kendisini bekleyenlerin çokluğu korkutuyordu. Hesap vereceği alacaklıları, Nansen, Norveç Kralı, Coğrafya Akademisi üyeleri, vatandaşları önünde kutbu fethettiğini söyleyebilmeliydi. Hem de **Scott**'tan önce...

Sonunda, **14 Aralık 1911**'de Güney Kutbu'na Norveç bayrağı dikmeyi başardı **Amundsen.** Üstelik, Scott'tan 35 gün önce... Kutup noktasına birkaç yüz metre kala da, yorgunluktan artık tükenmiş olan adamlarına da, **"Baylar, işte Güney Kutbu!..."** diye bağırmıştı...

Scott kutup noktasına ulaştığında onu düşkırıklığı bekliyordu. İngiliz kâşif ve yanındakiler, kutup noktasında Norveç bayrağını dalgalanır görünce yıkıldılar. Çünkü ellerindeki yiyeceklerin büyük bir bölümünü kutup noktasına ilerlerken tüketmişlerdi.

Scott ve arkadaşları Amundsen'in bıraktığı çadıra ulaşınca, Norveçlinin onlara bıraktığı mektubu buldular. Amundsen, kutup noktasına ulaştığını belgeleyebilmesi için, Scott'a bir mektup,biraz yiyecek bırakmıştı.

Artık **Scott** için yapabilecek pek|tazla bir şey|kalmıyordu. Birkaç saat orada kaldıktan sonra dönüş yolculuğuna başladı. Ama şansı yaver gitmeyecek, birkaç gün içinde soğuktan donarak ölecekti.

Robert Scott, tıpkı **Amundsen** gibi yolculuğu sırasında günce tutmuştu. 29 Mart günü yazdığı son satırlarda, **"Gücümüz süratle tükeniyor. Bütün amacım 22 kilometre uzaklıktaki yiyecek depomuza ulaşabilmek. Hava dondurucu, ama bu umurumda bile değil. Sadece hedefime ulaşmayı düşünüyorum. Artık yazı yazacak gücüm de kalmadı. Tanrı ulusumuzu korusun!.."**

Sekiz ay sonra, üç kâşifin cesetleri donmuş olarak bulundu.

Scott yazı yazdığı kalemi hâlâ elinde tutuyordu...

Yayın Hakkı (copyright): Hachette-Milliyet Yayın A.Ş.

İYİCE YAKLAŞTIK, EFENDİM!
... VE BUNU HEMEN YAPMALARINI SÖYLE... ONLARI DAHA FAZLA TUTAMAYIZ!..
İŞTE O ADAMIN ARABASI! ZAMAN KAZANABİLİRİM!..
ŞUNU İŞLETMEYİ BAŞARMALIYIM!
HAYIR, ARTIK DAYANAMACAĞIM! YA PAMAYACAĞIM!
CLIC CLIC CLIC
ARİSTO!.. NEREYE GİDİYORSUN?!?
HAYALETLERLE DOLU BİR ŞATODA DAHA FAZLA KALAMAM! BEN GİDİYORUM....
BENİ BIRAKMA ARİSTO! DUR GİTME!
CLIC
37

CLİC VRR
VRRRR
VLAP
ÇABUK OL, ONU KAÇIRMAMALIYIZ!
GİDELİM!
GGGRRRRRR
AY AY AAAY!...
KÖPEĞİ TUTUN, YOKSA ARKADAŞINIZIN KOLUNU KIRARIM!..
AYY!

Sürecek

Baştarafı 19. Sayfada

du. Ama topu, benim sevgili arkadaşım Jo'nun kucağına nişanlamıştı. Jo , topu tuttu ve tutar tutmaz da uzun bir degajla oyuna soktu.

Öğretmenimiz Bay Stewart'ın bize verdiği taktiklerden biriydi bu. Böyle olasılıklar için forvet ve orta saha oyuncularından en az ikisi ileride bekleyecek ve karşı atak şansımızı değerlendirecekti.

Meslek Lisesi futbolcuları atacakları dördüncü golden o denli eminlerdi ki geride bir tek savunma oyuncusundan başka kimse kalmamıştı. O da santra çizgisinin hemen yanında bekliyordu. Jo'nun penaltıyı kurtardıktan sonra yaptığı degajda top doğruca bana geldi. Mükemmel bir karşı atak şansı yakaladığımızı biliyordum. Ama aptalca bir şey yapmaktan korktum ve rakip savunma oyuncunun üzerime doğru geldiğini görünce topu hızla başının üzerinden aktardım. Benim bu bilinçsiz vuruşum, Lacey için enfes bir pas oldu. Bir an Lacey'in topla buluştuğunu ve şutunu çektiğini gördüm. Gözümü yumdum, açtığımda ise top karşı kalede, ağların arasındaydı.

Şimdi durum 3-1'di ve hiç kuşkusuz bizim için bu da son derece kötü bir sonuçtu. Ama öyle bir gol kazanmıştık ki, bize büyük bir moral kaynağı olmuştu. 4-0'lık yenilgiyi beklerken bir penaltı kurtarmış, üstelik bir de gol atmıştık. Demek ki hâlâ şansımız vardı.

Bu golle birlikte seyircilerimiz de hareketlenmişti.

İkinci yarıya büyük bir hırsla çıktık.

Ve biz yeniden ilk 20 dakikadaki gibi oynamaya başladık. Çok geçmeden sağbeklerinin ıskaladığı bir topu yakalayan Lacey, kaleciyi de çalımlayarak ağlarla kucaklaştı.

Şimdi durum 3-2 olmuştu. Ama Meslek Lisesi hâlâ öndeydi ve oyunun bitmesine az bir süre kalmıştı.

MAÇIN SON DAKİKALARI

FREDDİ Kent, Stewart'a döndü ve "Kaç dakika var efendim?" diye sordu. Bay Stewart'ın "10 dakika" diyen sesi bizi öylesine kamçıladı ki, Meslek Lisesi'nin kalesini sanki ablukaya aldık. İki dakika sonra bir köşe atışı kazandık. Köşe atışları, her zaman gol umuduydu bizim için çünkü. Freddi Kent, çok uzun boyluydu ve gerçekten iyi kafa vururdu. Kent, atışı Rossi'nin yapmasını istedi ve Rossi, hayatının en güzel korner atışını yaptı. Top, kalecinin uzanamayacağı köşeye geliyordu. Tam o anda, Kent'in yüzünde "ya hep ya hiç" diyen bir ifade gördüm. Uçarcasına yükseldi, kafasını vurdu ve başardı.

Şimdi durum 3-3 olmuştu ve yalnızca beş dakikamız vardı. Tribündeki taraftarlarımızın sevincine diyecek yoktu doğrusu. Karşı tarafta az önce dalgalı bir denizi andıran kırmızı kepler ise, şimdi hırçın bir okyanusa dönüşmüştü. Onlar da en az bizimkiler kadar bağırıp çağırıyorlar, ayaklarına kadar gelen yengiyi kaçırmamak üzere takımlarını coşturmak istiyorlardı. Heyecan doruktaydı kısacası.

Kulağım hakemin düdüğündeydi. "Bu heyecana ancak yarım dakika daha dayanabilirim" diyordum kendi kendime. Ama yarım dakikalar bitmedi. Birden panik içinde, topun Richard'ın ayaklarında olduğunu gördüm. Kalemize doğru gidiyordu üstelik. Gitti, gitti ve şutunu çekti. Ama top direkten döndü. Freddi Kent, kaptı topu, biraz sürdükten sonra bana uzattı. Rakip kaleye doğru hızla inmeye başladım. Başımı kaldırdım ve gözlerime inanamadım. Kimse yoktu önümde. Kaleciyle karşı karşıyaydım. Öylesine hızlı inmiştim ki, rakip savunma oyuncuları arkamda kalmışlardı. Yapacağım tek şey şutumu çekmek ve galibiyet golünü atmaktı. Hem de böyle bir maçta ve bu denli heyecandan sonra...

Freddi Kent'in maçtan sonra anlattığına göre, o şutu atarken antrenmandaymışçasına rahatmışım. Ama gelin siz bir de bana sorun. Hiçbir şey görmüyor, hiçbir şey duymuyordum. Kale sanki 2 kilometre uzaklıktaydı. Kaleci ise, kaleden çok daha büyüktü. Üstelik her an arkamdan birinin yetişip beni devirmesini bekliyordum.

Ama devrilmedim. Kaleye iyice yaklaştım. Kaleci iyice küçülmüştü şimdi. Şutu çekmenin zamanı geldiğini anladım.

Topu ayağımın burnuyla hafifçe ileri doğru aldım. Yavaşça gerilerek sol ayağımı tüm gücümle ileri fırlattım. Topun bir kurşun gibi önümden fırladığını gördüm. Evet, kurşun gibi fırladı, kalecinin çaresiz bakışları altında yan direğin üst direkle birleştiği noktaya çarparak geri döndü. Ben, başım ellerimin arasında, olduğum yere çökerken hakemin bitiş düdüğünü duydum.

Hayatımın en önemli golünü kaçırmıştım.

Soyunma odasına döndüğümüzde, ağlamamak için kendimi güç tutuyordum. Ama arkadaşlarım hiçbir şey söylemedi. Kimse kızmamıştı bana. Bay Stewart yanıma gelerek saçımı okşadı ve "Eğer o golü atsaydın, Meslek Lisesi için çok ağır bir darbe olacaktı bu, Frank. Çünkü yenilgiyi hak etmemişlerdi." dedi, "Bir şeyi hiç unutmamanı istiyorum, evlat. Başarılar, eğer gerçekten hakkıyla elde edilmişse, o zaman değerleri çok daha büyük olur. Hiç kimse de hak etmediği mutsuzlukları yaşamak zorunda bırakılmamalıdır. Bence maç hakça bir sonuçta bitti ve adalet yerini buldu."

O gün belki hayatımın en önemli golünü atamadım, ama akşam yatağıma uzandığımda rahat bir uykuya daldım. Meslek Lisesi, gerçekten iyi oynamıştı çünkü...

TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ

Bize gelen mektuplardan, kimi okurlarımızın "TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ"nin önceki fasiküllerini alamadıklarını öğrenmiş bulunuyoruz. İstediğiniz fasiküllerin karşısındaki kutuya "X" işareti koyun. İstek fişini kestikten sonra, eksiğiniz olan fasiküllerin tutarı kadar da posta pulu ekleyerek, adresimize postalayın. Ansiklopedi fasikülleriniz hemen adresinize postalanacaktır.

(150 Liralık posta pulu karşığında)

ANSİKLOPEDİ İSTEK FİŞİ

Adım ve Soyadım:

Adresim:

Sayfa No 1-8	Sayfa No 9-16	Sayfa No 17-24	Sayfa No: 25 - 32	Sayfa No: 33-40
☐	☐	☐	☐	☐
1. Fasikül	2. Fasikül	3. Fasikül	4. Fasikül	5. Fasikül

EKSİK FASİKÜLLERİ GÖNDERİLEN OKURLARIMIZ

Arif Kurter (Ankara), Ali Şevket Ovalı (İzmir), İlker Çöltü (İstanbul), Ali Kan (Denizli), Ergün Aktürk (İzmir), Alev Canik (Bayrampaşa), Okan Koçyiğit (Kırşehir), Ümit İlkay Özcan (Manisa), Coşkun Saka (İstanbul), Erkan Yıldırım (Samsun), Zeynep Küçükertuğrul (Kartal), Bora Teoman (Ankara), Savaşkan Öztürk (İstanbul), Tuğrul Baysal (Manisa), Adem Aydın (Kayseri), Kemalettin Ulutan, Necmi Özdemir (Soma), İbrahim Kırıkçı (İzmit), Şahin Yaşar (Elazığ), Müge Atanez (Giresun), Fevzi Genç Yavus Elmas (Ankara), Murat Umurhan (Afyon), Halime Çuha (İstanbul), Yahya Kemal Pala (Erzincan), Emine Gök (İstanbul), Tunç Güveli (İstanbul), Yakup Kurt, Tarık Tepa (Manisa), Ahmet Uğur (Gaziantep), Yusuf Demirci, Savaş Şahin (İzmir), M.Cengiz Araç (Diyarbakır), Hüseyin Ergil, Durmuş Yılmaz (Antalya), Abdullah Kocapı (Kilis), Tümer Uygun (Çorum), Dicle İbrahimoğlu (Ankara), Medet Dilek (Ankara), Aytaç Cömert (Ankara), Ahmet Tekin (Bandırma), Naci Güneş (Malatya), İbrahim Karagöz (Bolu), Halil Bahacı (Bilecik), Taner Oktar (Bolu), Hamdi Çakır (İstanbul), Ahmet Yunak (Konya), Ümit Bensan (İzmir), Timur Erbil (İzmir), Nurettin Çalışkan (Bafra), Özkan T.Kuray (Balıkesir), Semra Şanlı (Bursa), Uğur Bilgi, Serkan Gülen (Ankara), Cengiz Eken (Kastamonu), İlkay Kahyaoğlu (İzmit), Taner Özlevent (İzmir), Celal Sarıtaş (Amasya), Adil Çeliközü (Bursa), Yavuz Önal (Ereğli), Bekir Akarçay (Gaziantep), Mustafa Kımılcım, Mehmet Bayram (Alanya), Bülent Özkan (Uşak), Mehmet Yolcu (Çankırı), Cenk Bulut (Manisa), Metin Kalyoncu, Niyazi Çalışkan (Bursa), Öemer Deçirmen (İzmir), Şemsettin Düş (İstanbul), Ali Cengiz (Erzurum), Z.Melemendi (Kıbrıs), Hande Ulga (Ereğli), Şenol Civelek (Rize), Muharrem Bulut (Kayseri), Mutlu Erbil (İzmir), Yaşar Karaman (Adana), Atıl İpekyün (Bursa), Kemal Taşdemir (Kars), Yüksel Koç (Zonguldak), Özgür Kaya (Kırklareli), Hakan Dündar (İstanbul), Ömür Budanur (Ankara), Şevki Özer (Trabzon), Recep Duran (Lüleburgaz), Turhan Türemen (Bursa), Ebru Korkmaz (Eskişehir), Abdullah Kayhan (Rize), Mualla Kandemir (Bolu), Metin Ünlü (Muğla), İlhan Berberoğlu (Adana), Bayram Demir (Gaziantep), Seçkin Altınsoy (Amasya), İzzet Aydemir (Kütahya), Arzu Kahraman (İzmir), Gürkan Keskin (İstanbul), Durmuş Temelli (Malatya), Aykut Kıvanç (Ankara), Ünal Ergün (İzmir), Naim Acar (Zonguldak), İsmet Mazlumoğlu (Adana), Mesut Cirit (Adıyaman), Abdurrahman Kaya (İstanbul), Erdem Uluncak (İstanbul), Seyda Seren (Manisa), Banu Akpınar (Balıkesir), Duygu Uygeç (İzmir), Timur Tuna (Ankara), M.Nadir Müdürüğlu (Malatya), Hasan Uçankuş (Gaziantep), Erkin Ayvat (Aydın), Kamil Kurt (Mersin), Ajlan Onur (İstanbul), Yaşar Asa (Bursa), Fevzi Tuncel (Bursa), Adnan Menderes (Aydın), Pembe Usta (Aydın), Akın Bahar (İzmir), Sedat Kara (Giresun), Ali Önen (Kırklareli), İbrahim Oktay (Kayseri), Nevzat Kaymak (Kastkamonu), Erol Kabadayı (Samsun), Sadık Ovacık (Malatya), Ayfer Delikanlı (Bandırma), Murat Sönmez (İzmir), Adile Tok (Mersin), Erem Işık (Fenerbahçe), R.Yıldırım (İçel), Cüneyt Güvenç (Kırklareli), Fevzi Tezli (Bursa), Niyazi Atasoy (Sivas), Önder Köse (Çorum), Süleyman Özbakır (Kayseri), Fahri Şahin (Konya), Şahinde Günay, Nihal Köse (Samsun), Tayfun Mavi (Aydın), Ali Taş (Gaziantep), Yılmaz Çelik (Şanlıurfa), Selim Çukur (Afyon), Ali Dyumaz (Muğla), Mustafa Altınsoy (Niğde), Sebahattin Çam (Hatay), Serap Oğan (Kuşadası), Elif Aksen (Ankara), Rıdvan Korkmaz (Malatya), Ahmet Karataş (Elazığ), Şenol Aksel (Trabzon), Akın Baysal, Özkan Baran (Erzincan), Ahmet İstemen (İstanbul), Mahmut Nadir Azezli (Gaziantep), Bayram Satılmış (Aydın), Mehmet Kolay (Ankara), Aydın Bayrakçeken (İzmir), Beyzat Dilbaz (Kocaeli),

Devamı var

BU BİR İLÂNDIR

Besay Yayın Pazarlama San.ve Tic. A.Ş.

Alyon Sokak Erman Han Kat: 4 D.9 Beyoğlu - İstanbul

Tel.: 143 65 09

KARNESİNDE ZAYIFI OLMAYAN HER ÖĞRENCİYE BİR KİTAP ARMAĞAN EDİYORUZ.

MEKTUBUNUZU BEKLİYORUZ...

Öğrencinin Adı Soyadı: .....
Okulu: .....
(Baba) Velinin Adı Soyadı: .....
İş Adresi ve Tel: .....
Ev Adresi ve Tel: .....
.....
.....

Not: Başvuru sırasına göre 10.000 adette sınırlıdır.

DÜNYA KUPASINA DOĞRU

6

Yayın Hakkı (copyright): Editions Inedi-Milliyet Yayın A.Ş.

İSVEÇ 1958

AMA BÜYÜK **PELE** 23. DAKİKADA TAM 3 GOL ATARAK SKORU BELİRTİYOR (5-2) HERKES BU MAÇIN EN ZEVLİ MAÇ OLDUĞUNU SÖYLÜYOR...

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Hazırlayan: İbrahim M.KARAKAŞ

Önemli bir Türk Bilgini:
EBU REYHAN EL BİRUNİ (Ölümü 1051)

Çok yönlü bir bilgin olan El Biruni, hekimliğin yanı sıra tarih, matematik, gökbilim, fizik ve coğrafya dallarında 110'a yakın yapıt kaleme almıştır.

BUGÜN dünyamızın yuvarlak olduğunu ve güneşin çevresinde döndüğünü hepimiz biliyoruz. Dokuzyüz yıl önce bütün insanlar onu tabak gibi düz biliyorlardı. Ancak o yılların bilginlerinden Gazneli, Ebu Reyhan El Biruni gözlemleriyle dünyamızın yuvarlak olduğunu ve güneşin çevresinde dönebileceğini ileri sürüyordu. Doğal olarak, o yıllarda ona inanan çıkmadı ama düşünceleri hoşgörü ile karşılandı. El Biruni XI. Yüzyılın en önemli bilim adamlarından biridir. Bütün islâm bilginleri gibi çok yönlü bir kişiliği vardı. Bir hekim olduğu kadar bir tarihçi, bir matematikçi, bir gökbilimci, bir fizikçi ve coğrafyacıydı.

Son derece basit bir formülle dünyanın çevresini ölçtü. Gazne-İskenderiye arasındaki enlem ve boylam derecelerini hesapladı. İlk kez özgül ağırlıklar konusunda önemli araştırmalar yaptı. Jeolojik dönemlerin birbirini izlediği görüşünü de ilk kez ortaya atan El Biruni olmuştur.

Öğrencilerin Korkulu Rüyası:
JÜL SEZAR (MÖ 101 - 44)

ROMALI general ve devlet adamı olan Caius Julius Caesar (Jül Sezar) fetihlerini anlattığı "Galya Savaşları" adlı eseri, Latince dersleri gören bütün öğrencilerin korkulu rüyası olmayı sürdürüyor. Sezar bu kitabında basit bir yurttaş gibi askerlerinin arasına karışıp nasıl savaştığını, özellikle başarılarını uzun uzun anlatırken yenilgilerini birkaç sözcükle geçiştirmektedir. Kuşkusuz, Sezar bu kitabında yalan söylemiyor, ama kendini yücelten olayları seçmekte ustalık gösteriyor.

Öfkeli Ressam:
MICHELANGELO (1475 - 1564)

SİSTİNA klisesi'nin tavanları süsleme görevini alan ünlü ressam bu çalışmasını dört yılda bitirebilmişti. Bu iş, sırt üstü yattığı yerden yüzüne gözüne boyalar akarken 343 resim yapmak demektir. Ressam son derece yorucu bir çalışma sürdürmekteydi. Oldukça sabırsız bir kişi olan Papa hemen hemen her gün gelir ona "Ne zaman bitireceksin" diye sorar, ve hep aynı yanıtı alırdı:

"Sanat için gerekli gördüğüm her şeyi yaptığım zaman".

Hitler'i Kızdıran Zenci Atlet:
JESS OWENS (Doğumu 1914)

1936 Yılı olimpiyatları Berlin'de yapılıyordu. Nazi Partisi'nin lideri Hitler, oyunları büyük bir ilgiyle izliyordu. Hitler'e göre üstün bir ırk olan Almanlar bu olimpiyatlarda büyük başarılar kazanacaktı. Ancak büyük bir atlet olan zenci Jess Owens 100 metre, 200 metre ve 4x100 metre koşularında altın madalya kazanmıştı bile. Tek adım atlamada Alman atlet Lutz Long ile çekişen Owens, 8,06 metrelik bir atlayış yaparak "üstün ırkın" bu temsilcisini geçip, dördüncü altın madalyasını kazanınca Hitler sinirlenip stadyumu terk etmişti.

CİMCİME

Yüzmeye bayılırım. Yazın denize gittiğimizde abimle yarışırız ama, ben kumda koşarım o denizde..

Plajda iyice kuduruyorum. Geçen gün Mumu ve Pasaklı'yla okuldan dönerken...

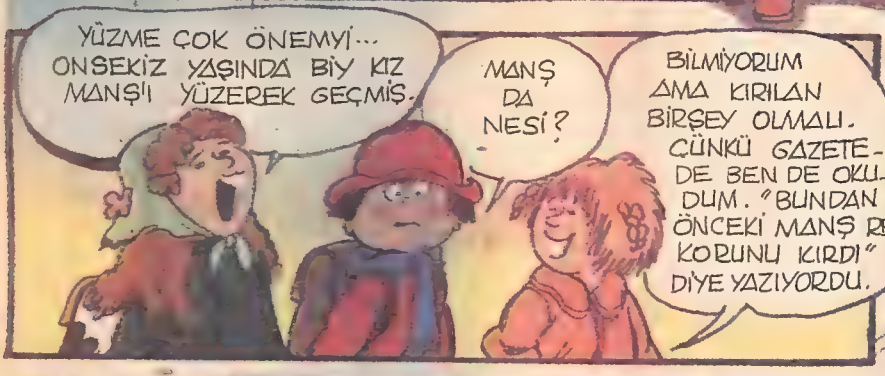

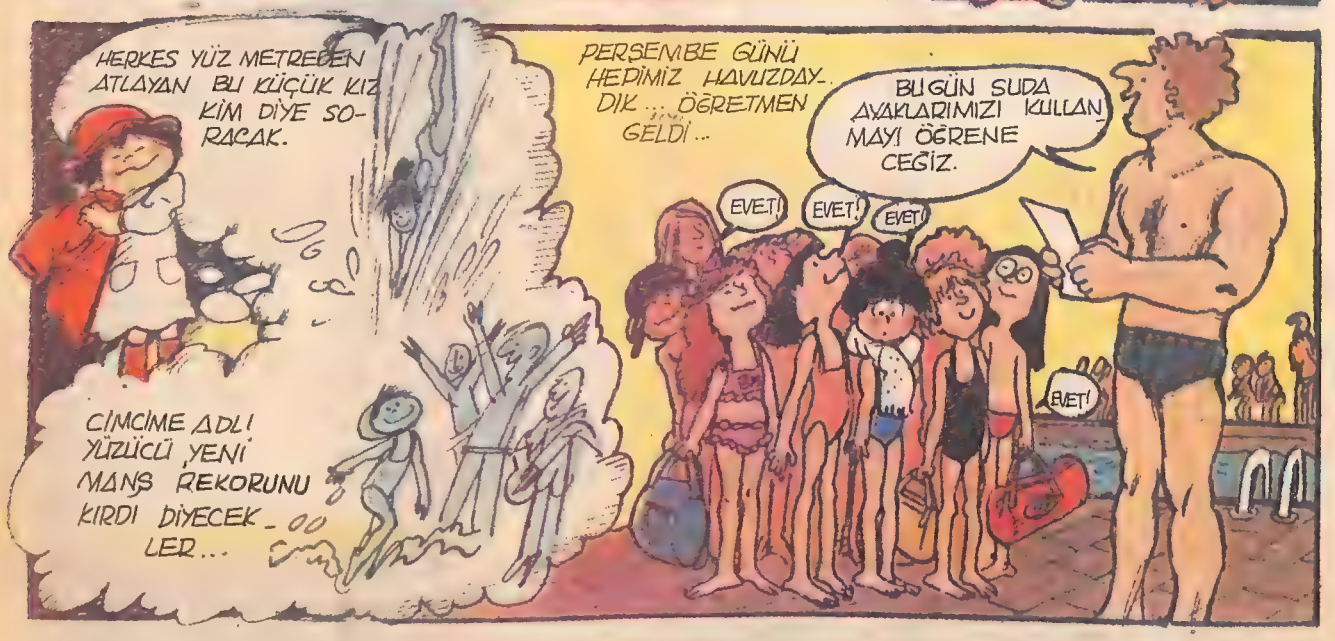

SUSUN! ŞİMDİ YOKLAMA YAPACAĞIM. MIYMIY, CİMCİME BURADA MI ?
BURDA! BURDA! BURDA!
BAK GÖRDÜN MÜ ÜÇLER NE İSTEKLİ !
MFFFT
REZALET!
ŞİMDİ BİRKAÇ NEFES ALMA ÇALIŞMASI... NEFES ALIN!
ALIN !..
CIUF! CIUF! CIUF!
BU HOŞUMA GİTTİ !
SAAT 11. DERSİN SONU GELDİ. HAVUZDAN ÇIKARKEN NE OLDUĞUNU ANLAMADAN...
KENDİMİ MIYMIY'IN ÜZERİNDE BULUVERDİM.
BEREKET SON ANDA ÜZERİNDEN SIÇRAYIP SAĞ TARAFA DÜŞTÜM.
TIKIRTMF!
ÇIKIŞTA GÖZLÜKLÜYÜ GÖRDÜM...
MERHABA!
HABA!
BEN DE HAVUZDAYDIM!
GÖRDÜM FOK GİBİYDİN!
FOK GİBİ Mİ?
BEN DE TRAMPLENDEN ATLADIM!
SEN TRAMPLENDEN Mİ ATLADIN ?
BEN DE MANŞ YERİNE MIYMIY'I GEÇTİM VE SENİN REKORUNU KIRDIM! N'ABER!
?

OMNI

Evcil Hayvanlar Tıbbın Hizmetinde

Bilim adamları kalp hastalarına evcil hayvan beslemeyi öneriyor...

KIRSAL alanlarda birçok kişi tavuk, kuzu, keçi, tavşan gibi çeşitli hayvanlarla içiçe yaşarlar. Kentlerde de birçok kişi çeşitli evcil hayvanlar besler. Bu hayvanlar arasında ilk sırayı kediler ve köpekler alır. Kanarya, saka gibi çeşitli kuşlar besleyenler de vardır. Ama acaba onları besleyen, onlarla dost olan insanlar bu hayvanların sağlığa çok yararlı olduklarını biliyorlar mı?...

Evet, ilk bakışta çok şaşırtıcı gibi gelebilir ama İngiltere'nin ünlü **Cambridge Üniversitesi**'nde hayvan davranışları uzmanı **Serpell**'in açıklamaları oldukça inandırıcı. Serpell, özellikle kalp ve sinir hastalıklarına karşı, hayvan beslemenin yararları üzerinde duruyor. Küçük bir çocukla konuşur gibi onlarla konuşmanın, sevip okşamanın çok yararlı olduğunu savunuyor. Seslerle, hareketlerle onlarla anlaşmanın yollarını aramak insanlar üzerinde olumlu etkiler yapıyor. Sorunlarını unutturuyor, dertlerini dağıtıyor.

Özellikle kalp hastaları üzerinde yaptığı olumlu etki öteki doktorlar tarafından da kabul ediliyor. Ancak doktorlar bizi uyarıyorlar. Hayvanların sağlığa yararlı oldukları bir gerçek ama onları temiz tutmak, sık sık veteriner gözetiminden geçirmek gerekiyor. Yoksa yararlarından çok, zararları olacağı kesin.

YENİ BİR RÖNTGEN TEKNİĞİ

Vücudun içini gösteren ışınlara röntgen ışınları denmiştir. "Roentgen" (1845-1923) adlı Alman bilginince bulundukları için, ışınlara, kendi adı verilmiştir. İlk Nobel Fizik Ödülü de 1901 yılında kendisine verilmiştir. Ancak zamanla ışınların bir sakıncasının farkına varıldı. Bunlara fazla tutulanlarda kanser görülüyordu. Fakat, röntgen o kadar yararlı bir araçtı ki bütün sakıncalarına rağmen kullanılmakta devam edildi. Aracı kullanan doktorlar, ışınların kendilerine göre ters yöne doğru gitmesine özen gösteriyorlardı. Röntgen bugün kullanılmaktadır ve kullanılacaktır. Fakat, son yıllarda bulunan bir araç röntgenin yerini alacak gibidir ve bunun ışın tehlikesi de yoktur. Çünkü araç X-Işını ile değil elektronlarla çalışmaktadır. Nükleer manyetik titreşim, aracın Fransızca veya İngilizce adının ilk harflerinin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş toplu bir addır ve RMN harfleri ile ifade edilir. Araç, bir bilgisayarla birlikte çalışır

Yeni ve Şık Bir Isıtıcı

KIŞ ortasında dondurucu soğuğa karşı kimimiz odun, kimimiz kömür derdinde, sobaları, kaloriferi ısıtmaya çabalarken, batı dünyası yeni bir buluşun müjdesini vermekte. Bu yeni bir ısıtıcı. Ama demir kaloriferlerden, isli soba borularından oldukça farklı bir yanı var bu ısıtıcının. Bir yandan sizi ısıtırken, bir yandan da evinizi süslüyor... Kışın odanızı ısıtıyor, yazın da evinizin süsü oluyor.

Bu ısıtıcılar bakır çubuklardan yapılıyor. Teknik özellikleri işlenmeden önce, bir sanatçı her birine elle biçim veriyor. Sonuçta ortaya çıkan her bir ısıtıcı ötekinden farklı oluyor. Kısacası bu ısıtıcılardan edinen herkes, aynı zamanda yalnızca kendisinde bulunan bir sanat eserine de sahip oluyor. Elbette bu ısıtıcıların fiyatının yıllar boyu, bir evi ısıtacak odun ve kömüre bedel olduğunu söylememiz gerek.

ve görünmesi gereken yerlerin resmini çizer. Çizimi, bilgisayar yapar. Görülmek istenen şeyin atom çekirdekleri, manyetik bir alan ve her radyo frekansının etkisi altında elektron gönderir. Bilgisayar, buna göre, çizgi resim şeklinde bir fotoğraf verir. Araç, kalp krizlerinin önceden farkedilmesinde, beyin hastalıklarının teşhisinde, böbrek ve prostat incelemelerinde çok yararlı olmaktadır. X-ışınlarına (röntgen ışınlarına) fazla tutulmak kanser yaptığı halde bunda hiçbir tehlike yoktur.

BİLGİSAYAR KÖŞESİ

Bilgisayar Dilleri

BU hafta da, bilgisayar dillerinden söz edeceğiz. Bilgisayarın kendi dili **ikilik düzende** yazılmıştır. Ancak bu dil yalnızca 1 ve 0'larla yazıldığı için anlaşılması oldukça güçtür. Bilgisayar da aynı şekilde bizim dilimizi anlamakta güçlük çeker. Bu yüzden arada bir çeviriciye gerek vardır. Bu çevirici, bizim kendi dilimizde yazdığımız programları bilgisayara ikilik düzene çevirerek verir, ondan ikilik düzende çıkan bilgileri de bizim dilimize çevirdikten sonra bize aktarır. Ancak şu anda kullanılan bütün programlar, İngilizce olarak yazılmaktadır. Çünkü kullanılan bütün çeviriciler, yalnızca İngilizce anlayabilmektedir. Bu da bilgisayarın Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunmasından ve bütün gelişmelerin orada yapılmasından kaynaklanmaktadır. Şu anda kullanılan birçok dil, yani onların çeviricileri vardır. Bunlardan birkaçı **Basic, Fortran, Cobol RPG** ve **Pascal**'ıdır. Bu dillerden başka birçok dil daha kullanılmaktadır. Ama özellikle ev bilgisayarlarında en çok kullanılan dil **Basic**'tir. Çünkü İngilizceye en yakın olan dil budur. Şimdi yavaş yavaş bu dilin komutlarına bakmaya başlayalım.

PRINT komutu, bilgisayara tırnak arasında yazılı ne varsa, aynen yazması gerektiğini belirtir. Örneğin bilgisayara şu komutu verirseniz:

PRINT "Ben bilgisayarımı çok seviyorum."

Ben bilgisayarımı çok seviyorum.

yazısı çıkar.

PRINT: PRINT: PRINT

Bu komutta, bilgisayara ne yazacağını belirtmediğimiz için yalnızca üç boş satır çıkar. PRINT komutlarının arasındaki iki nokta üstüste işaretini, aynı satıra yazmak istediğiniz iki komut arasında kullanabilirsiniz.

OKURDAN

Resim

Tanzer KANTIK

Merve BAYSAL

Esra YAZICI

Şiir

VATANIM TÜRKİYEM

Yüzyıllarca yaşadın,
Yüzyıllarca yaşayacaksın
Topraklarımızı almaya kalkanı,
Kovarım toprağımdan.
Kendi toprağını alt-üst ederim.

Şimdi bir cennet,
Ege'nin üzümü,
Karadeniz'in fındığı,
Tarihi, turistik,
Yerleri ile.

Şimdi zengin,
Havaalanları, limanları,
Fabrikaları, barajları,
Ormanları, nehirleri ile,

Şimdi hür bir devlet,
Bayrağı ile.
Ayyıldızı parlar,
Ülkeyi canlandırır,
Ey güzel vatanım
Türkiyem...

Gökhan BİÇER

Öykü

ELMA ŞEKERİ

Ayşe, kırmızı yanaklarıyla, yeşil gözleriyle ve siyah saçlarıyla şipşirin bir kızdı. Bu yüzden herkes ona "Elma Şekeri" derdi.

— Elma Şekeri oraya,
— Elma Şekeri buraya.

Büyük bir şehirde oturdukları için; çiçeklerin, kırların, yemişlerle dolu yemyeşil ağaçların özlemini çekiyordu.

Arkadaşları ise artık şehre alışmışlardı. Öyle ki neredeyse unutacaklardı güzelim yerleri. Ayşe ise, yemyeşil kırlarda, oynamak, zıplamak, çiçek toplamak istiyordu.

İsteğinin yerine gelmesi için sabah kahvaltısından sonra iyice düşündü ve babasına sordu.

— Babacığım, bugün bizi pikniğe götürür müsün? Annesi söze karıştı.

OKURA

Bu sizin sayfanız şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

KARDEŞİM

Vızır vızır konuşan
Beni kızdıran,
Dur dediğimde durmayan,
Çenesi düşük kardeşim.

Annemi bağırtan,
Babamı kızdıran,
Beni sinirlendiren,
Çenesi düşük kardeşim!
Seni çok seviyorum!

Zehra DERİCİ

KARTAL

Küçüklü büyüklü köylerinle
Ne kadar da şirinsin!
Buz gibi sularınla,
Sanki çiçek gibisin.

İstanbul'un doğusunda,
Kurulmuş tahtsın sanki.
Benim güzel Kartal'ım
Gönlüme yangın sanki!

Gökçen TUĞSUZ

FIKRA

ŞU ANDA ÇARŞIDA

Babasının arkadaşı olan Mustafa Bey Ayşe'ye sordu:

— Kızım baban ne yapıyor?

Ayşe: Bilmem.

— Peki kızım baban nasıl?

Ayşe, o soruya da "bilmem" cevabını verince.

Mustafa Bey sinirlendi ve Ayşe'ye:

— Kızım senin babandan haberin yok mu?

— Nereden bileyim babam şu anda çarşıda.

Işık ÇELİK

PARASI KALMAMIŞ

Murat'a annesi okula giderken 20 L. vermiş. Öbür gün tekrar 50. L. vermiş. Okuldan gelince annesi Murat'a sormuş:

— Murat kaç paran oldu? demiş.

Murat

— Sıfır liram oldu, demiş.

Annesi merakla, sormuş:

— 50+20 daha 0 lira mı eder?

— Paralarımı harcadım hiç kalmadı, demiş Murat.

Mine ERGÜN

MEKTUP ARKADAŞI

İSMAİL YAGIZ: 11 yaşında olup 5. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim, spor yapmak, kitap okumak ve seyahat etmektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: İmaret mah. Öğretmenler Ap. A blok Kat. 2 Daire 3 Kırşehir

MURAT GÖRÜCÜ: 14 yaşındayım. Özel zevklerim, pul koleksiyonu yapmak, müzik dinlemek, ve bisiklete binmektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Şemsi Paşası Sok Alışkanoğlu Ap. No 13/5 Beylerbeyi/İstanbul

SUNA ÇELİK: 13 yaşındayım. Özel zevklerim, kitap okumak müzik dinlemek, kart ve pul koleksiyonları yapmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Çinçin Bağları Çalışkanlar mah. Sondurak Yeni evler No. 899 Ankara

KEZBAN KÜÇÜK: 14 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kart biriktirmek kitap okumak, gezmek ve spor yapmak başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak i çin Adres: 168 Sok. No 34/7 Yunus Emre Ap. Basın Sitesi/İzmir

YUNUS BÜLENT YAZICI: 11 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, araştırma yapmak, futbol oynamak ve yüzmek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Rize Anadolu Lisesi Sınıf 1-C Rize

DURAN BELLİ: 12 aşındayım. Özel zevklerim, spor yapmak, kitap okumak ve müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Gazi Osman Paşa Mah. Emniyet Sok. No 22 Afşin/Kahramanmaraş

— Ne olur götür. Hem dinlenir hem de eğleniriz. Bugün tatil, hava da güzel. Bu fırsat bir daha elimize geçmez.

Karısını ve biricik kızını kırmak istemeyen baba:

— Çok istiyorsanız durmayın, haydi hazırlanın, demesiyle birlikte işe koyuldular. En hızlısı da Ayşe'ydi tabii ki.

Her şeyin hazır olduğunu anladıktan sonra büyük bir heyesle arabalarına bindiler. Ayşe, güzelim kırları düşünürken uyumuştu. Gözlerini annesi seslendiğinde açtı ve kendini yemyeşil kırların ortasında buldu. Demek ki arabadan ineli çok olmuştu.

Ayşe;

— Heh, söyleyin bakalım derdinizi. Çiçeklerin komutanı.

— Bizi koparmayın, insanlardan tek dileğimiz budur.

Sonra Ayşe'nin kulağına bir ses geldi.

— Elma Şekeri uyan artık, eve gidiyoruz.

İşte Ayşe, gördüğü rüyaların en korkunç fakat en güzel olanından en büyük yeminini çıkardı:

— Bundan sonra hiç çiçek koparmayacağım. Koparanları da uyaracağım.

HAFTANIN KARİKATÜRÜ

A.İlhan ÇAKIR

GELECEK ZAMAN İÇİNDE

YAVUZER ÇETİNKAYA

KAGADİS'İN DERDİ NE?

ARTIK emindim bu yaratığın adının Kagadis olduğuna. Bir anlamı var mıydı acaba bu sözcüğün. Benim senin adın gibi bir ad mıydı yoksa?... Bunları düşünürken dalmışım. Atlar gibi ayakta uyuyakalmışım. Siz de bana hak verin ama. Kolay mı milyonlarca kilometre yol almak uzayda. Hem de ne hızla. Heyecan, merak, özlem ve az biraz da korku cabası. Uzun sözün kısası, hiç de uyunası bir yolculuk değildi ama uyuyakalmışım işte.

Bir sarsıntı ile kendime geldim. Gördüğüm görüntü karşısında bir yumdum gözlerimi. Bir açtım. Bir yumdum. Bir açtım. Faltaşı gibi derler ya öyle.

Kagadis'in binlerce türdeşi çevremde elele tutuşmuşlar, örneğini o ana değin hiç duymadığım bir türkü eşliğinde dönüyorlardı çevremizde. Yani beni saran kabuğa sımsıkı yapışmış Kagadis ile benim çevremde. Kagadis'in gözleri çevresinde gökkuşağının yedi renginden çemberler belirmiş, "Pat... Pat... Mom muayn... Mom muayn..." diye tiz çığlıklar atıyordu.

Anlamadım ne olduğunu. Yalnız hızımızın kesildiğini ayrımsadım. Yine gidiyorduk uzayda yelyepelek ama görünürde ne göktaşları kalmıştı, ne de rengârenk ışınlar saçan gökbilmemneleri.

Çevremde yalnız göz alabildiğince masmavi bir gözler denizi vardı. Kagadis'in kardeşleri mi desem, türdeşleri mi desem, onların masmavi gözleri işte. Anladınız tabii. Kagadis'in ülkesine gelmiştik. Kagadis sılasına ulaşmış, benim gurbetçiliğim başlamıştı. Uzay gurbetçiliği. Ben bir uzay gurbetçisiydim artık.

İçimi bir tedirginlik kaplamadı desem yalan olur. Acaba nasıl davranacaklardı bana. Benzetmek belki doğru değildi ama, bana da bizim yurtdışında çalışan işçilerimize davranıldığı gibi mi bakacaklardı? Hor mu görülecektim?

Uzaydan gelmiş bir yaratık gibi mi bakacaklardı bana?

Yoksa yeni, bilinmedik bir yaşama biçimininin hoşluklarını paylaşmama, elimden geldiğince onların tasalarına ve kıvançlarına katılmama izin verecekler miydi?

Ben elimden geldiğince uyumlu ve hoşgörülü davranmaya, değişime açık olmaya ve tüm ön yargılarımdan sıyrılarak bu yeni duruma ayak uydurmaya karar verdim. İnsana yakışan da buydu değil mi?

Bunları düşünürken hızımızın iyice azaldığını ayrımsadım. Boşlukta başıboş bırakılmış bir tekne gibi sallanıyordum. Kagadis hâlâ tepeme tünemiş, giderek yorulan bir sesle ama yine çığlık çığlığa bağırıyordu. "Pat... Pat... Mom muayn.... mom muayn."

Neydi bu çığlıkların anlamı? Derdi neydi Kagadis'in acaba? Türdeşleri büyük bir keyif içinde çevremizde yaptıkları uzay dansını sürdürüyor, bu dansa katılmayanlar da topaç gibi dönüp bana yaklaşıyor ve kabuğumun içine bir göz atıp gidiyorlardı. Sıkılmıştım bu kadar ilgiden. Öte yandan Kagadis'in tiz çığlıkları kulaktozumun sınırını zorlamaya başlamıştı. Bütün bu yaratıklar arasında en yakınım olduğu için, sıkıntımdan nasibini alan da Kagadis oldu. "Sus Kagadis" dedim. "Bağırma artık."

Kagadis başını bana doğru çevirdi. O bakışı unutmayacağım. Gözlerinde engin denizlerin maviliğinin hüznü vardı. Üzgündü Kagadis. Hem de çok üzgündü. Hay Allah ne derdi vardı acaba arkadaşımın?

Beni buralara onun getirdiğini, başıma bu çorabı onun ördüğünü unuttum. Derdini paylaşmak istedim Kagadis'in. Bir anlasaydım ne dediğini. Kagadis bana baktı, baktı. Bu kez fısıltı gibi bir ses geldi kabuğumun içinde. "Mom... mom... mom muayn..."

Sonra altı kolunu yavaş ama çok yavaş devinimlerle geri çekti kabuğumdan. Sallanan bir mendil, bir damla gözyaşı ya da bir ayrılık türküsü gibi uzaklaşmaya başladı benden. O ana kadar izlediğim devinimlerin en uyumlusu, en tatlısı ile süzülerek yaklaştı türdeşlerinin oluşturduğu dans çemberine. Çember onun yaklaştığı yerde çözüldü. Kolları türdeşlerinin kolları ile birleşirken bana son bir kez daha baktı Kagadis, acılı mavi gözlerle. Kabuğumun içinde duyulur duyulmaz bir hece yankılandı. "Mom... mom... mom..." Sonra danseden çember bir daralıp bir genişleyerek, giderek artan bir hızla uzaklaşmaya başladı boşlukta...

Kagadis'in artık çok iyi tanıdığım mavi gözlerini seçemez oldum. Boşlukta yapayalnız kaldığımı ayrımsadım. Bir korku sardı içimi. Ne yapacaktım şimdi?...

Haftaya: Başımın çaresine bakmam gerek

Hey

Bugünün genci için genç dergi

GENÇ NE İSTİYOR, Hey ONU VERİYOR

1. *3 KUŞE POSTER*
2. *1 DEV POSTER*
3. *16 sayfalık STAR-ALBÜM*
4. *KİMLİK KARTI*
5. *POSTER-TAKVİM*
6. *A'dan Z'ye RÜYA TABİRLERİ*
7. *Ve Pop Müzik dünyasından en son haberler, en güzel fotoğraflar*

Hey
DERGİSİ'NDE

Dikkat!

Unutmayın Her Cumartesi Hey Günüdür!...

25. YIL

Yine her Cumartesi ve Pazar tüm çocukların mutluluğu olacak...
Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, 25 yıldır olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları "SEVGİLİ KULÜBEMİZ" ile sizlerle birlikte.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK